

ଫର୍ମୁଟ ପିଲେବୁ

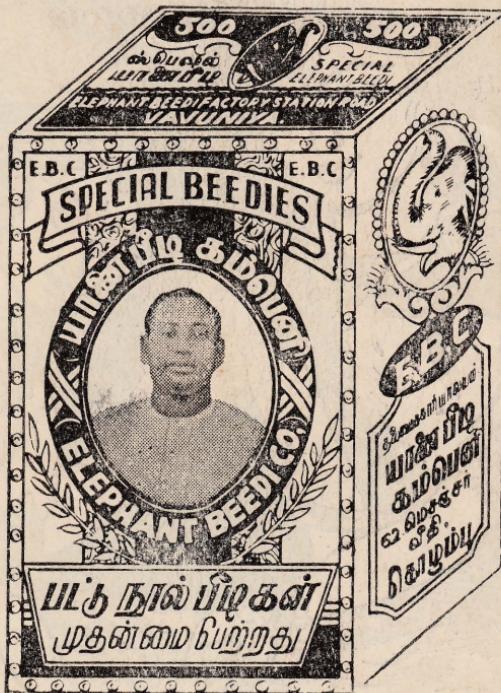

உலகின் சுவது அதிசயம் யானை பீடி ஸ்பெஷல்

தரும் சுவவமிக்க நீடித்த சுறுசுறுப்பு!

- * காவியத்தீண
இனபம்!
- * கற்பனையின்
இதம்!
- * காதலின்
சுகம்!
- * கலைகளின்
சுவை

அனைத்திற்கும்
யானை
பீடி
ஸ்பெஷல்

போன்: 7651

யானை பீடி கம்பெனி

62, மேசஞ்சர் வீதி : கொழும்பு

வரதரின்
பலகுறிப்பு

தமிழில் வெளியாகும் ஒரே
யொரு டிறக்டரி.

தினமும் 10,000க்கு மேற்
பட்ட லோர் உபயோகிக்
கிணறுனர்,

தனிப்பிரதி: ரூபா 10.00

வரதர் வெளியிடு,
226, காங்கேசன்துறை விதி,
யாழ்ப்பாணம்.

1966-67

மலர்களுட் சிறந்தது கமலம்!

பீடகளிட் சிறந்தது

கமலா பீடி

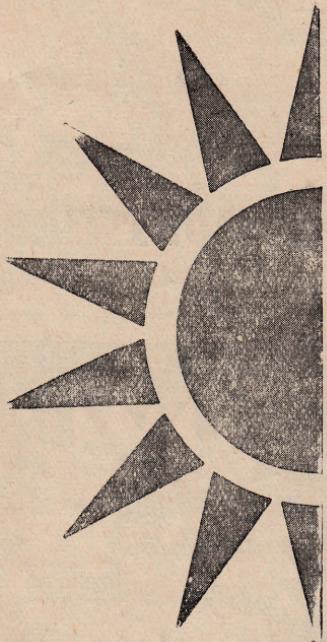
என்றும் கமலா பீடிகளையே
புகையுங்கள்

கமலா ஸ்டோரஸ்,

15, கிறீன் வீதி, கொழும்பு-13

போன்: 6522.

GERMAN

MAKE

Sonneberg

BATTERIES

THURAI & CO

Northern Province Agents;

23. Stanley Road,

JAFFNA.

வடமாகாணத்தில்

புளக்குகள்

பர்மாவில் பயிற்சி பெற்ற 25 வருட அனுபவமுள்ள
நிபுணரைக் கொண்டு உடனுக்குடன்
செய்து தரப்படும்

திறமை

கவர்ச்சி
நீடித்த உழைப்பு

குறைந்தவிலை

A. P. V.

BLOCK MAKING INDUSTRIES

K. K. S. ROAD,

:

CHUNNAKAM

இந்து! வெவ்வேலூடு பிரதாசம்....!

இமாம், அது
எலக்ட்ரோலக்ஸ் அப்ரந்த
பூரியும்
நம்பிக்கையான ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்
சேவை!

எல்லாவித மின்சார மகரணங்கீழ்க்கும்

எலக்ட்ரோலக்ஸ்

காங்கேசன்துறை வீதி, சுன்னகம்

கலைச்சிதல்வி

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்.

—பாரதியார்

கலை: 8 | வைகாசி—ஆணி 1966 | காட்சி: 4

உள்ளே உள்ளவை

வாசகர் கருத்து
பல்கலைக் கழகம்
எழில் மங்கை
பலதும் பத்தும்
இலக்கியக் கலைகள்
யாரோ இவர் யாரோ
மலேஷிய மகாநாடு
கர்ப்பக்கிருகம்
ஊமை நாடகம்
இதயக் கோவிலில்
தொழிலாளி
அன்பு கொள்வாயே
மாணவர் உலகம்
அடிகளரும் அருட்பாவும்
பட்ட பட்ட
இலட்சியப் பேட்டி

இடநெருக்கடி காரணமாகப் பேரும்
பரிசும் 12ன் விடைகள் இந்த இதழில்
இடம் பெறவில்லை அடுத்த இதழில்
வழிமயான அம்சங்கள் எல்லாம்
இடம்பெறும்.

வாசகர்க்ஞக்து

உலகம் உவப்ப!

பங்குனி - சித்திரை இதழ் கண்டேன். மிகவும் மகிழ்ச்சி ஆன லும் இதைசிடப் பெரு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது — என் போன்ற மாணவர்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாக “மாணவர் உலகம்” இடம்பெறும் என்பதை அறியும்போது!

மட்டக்களப்பு. —இரா. கைகூநாதன் சந்தா! இந்தா!

ஆன் என்ற உறவு, இலக்கியச் சித்திரம், என் செய்தால் — ஆகியவை நன்று கூடிய வினாவில் நாங்கள் சந்தாதாராக்கச் சேர உத்தேசித்துள்ளோம்.

மட்டக்களப்பு — சேது. சிவராசா —என். கணேஷ்

சிறுகறைகள்.

கடந்த இதழில் வெளியான சிறுகறைகள் ஒன்றும் சோபிக்க வில்லையே, காரணம் என்ன? யாழ்ப்பாணம் — கோபால்ராஜ் ஆனந்தத் தாண்டவம்!

தாண்டவக்கோன் தாண்ட வாமாடி ரசிகர்களுக்கு மகிழ்ச்சி கொடுக்கின்றார் கறைகள் சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன ஆனால் சித்திரம் இல்லாதது குறைதான்!

சண்டிரப்பாய். — C. ரவிந்திரன் கதை பெருக!

ஸமுத்தில் வேறெந்தப் பத்திரிகையும் எங்கள் மனத்தை உண்ணைப் போற் கொள்ளை கொண்டதில்லை. எனினும் ஒரு சிறு குறை சிறு கறைகள் போதேவே போதா மாதும் தோறும் மலரும் நீ குறைந்தது நான்கு கறைகளையாவது தாங்கிவர வேண்டும்.

கொட்டாந்தேனை

- V. இன்னுசிமுத்து

அஷே! வாழ்க!

எஸ். கே. சண்முகநாதனின் கேள்வியைன்றுக்கு மறுப்பு விடுத் திருந்த நல்லூர் எம். ஜி. ஆர். ரசிகனுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பதில்தி சிந்தநதோர் சாட்டையடி. சண்முகநாதனின் பரந்த மனப் பான்மையையும் பண்பட்ட உள்ளத்தையும் பராட்டுகின்றேன். வாழ்க நீ! வளர்க் கூன் பண்பு!

நிற்தலூர். — எம். ஏ கூபர் கலை கொடிது!

‘கலைச்செல்லி’யை வாங்கிய வுடன் நான் படிப்பது இலக்கியக் கணைளையே! இந்திரஜித் எய்யும் கணைகள் பலருக்குப் பிடியாதிருக்கலாம். ஆனால் இலக்கிய உலகத் திற்கு அவை நிச்சயம் தேவை. திருமலை.

— நாதன் என்னதான் முடிவு!

‘அன்பின் குரல்’ மிகவும் சுவைத்தும்பச் செல்கின்றது என் அன்பு நிறைந்த பராட்டுக்கள். கதையின் முடிவு எப்படித்தான் ஆகுமோதெரியாது.

அக்கரைப்பற்று. — அலித்தம்பி தொடர் கால!

பங்குனி இதழ் கண்டேன்; பரவசமைட்டந்தேன். “அன்பின் குரல்” என்றும் ஒலித்துக்கொண்டு இன்பழுட்டவேண்டும் என் மன மாற்றுத்துகின்றேன்.

நிற்தலூர். — ஏ. எம். ஹனிபா செல்வா (யு)!

“கர்ப்பக் கிருகம்” என் கருத்திற் பதிந்துவிட்டது அதன் நடையழகு என்னைக் கொள்ளைகொண்டு விட்டது. நாவலுவுல்கில் ஓர் உயிரிடம் நோக்கிச் செம்பியன் செல்வன் நடக்கின்றார்.

— ரஹீம் கல்முனை.

பல்கலைக் கழகம்

தமிழர்களுக்கெனத் தனியான பல்கலைக் கழகம் வேண்டும்— என்றே எழுப்பப்பட்ட கோரிக்கை இது; அன்றே உணரப் பட்ட உண்மை இது இந்த உணர்வினுற்றுன் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக இயக்கம் எழுந்தது; ஆயிரக் கணக்கில் பணம் குவிந்தது; திருமலையில் கால்கோள் விழா நடந்தது; கொழும் பில் நாவலர் கழகம் அமைந்தது.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமன்று, இந்துப் பல்கலைக் கழகமே வேண்டும்—என ஒற்றைக் காலில் நின்றுடனார் காலஞ் சென்ற நடேசன்று அன்றைய அரசாங்கம் இதைக் கொள்கையளவில் ஏற்றது; அடையாள மானியத்தையும் அங்கீகரித்தது.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக இயக்கம் தளரவுமில்லை; தடுக்கி விழுவுமில்லை; தளர்ந்தை போட்டது!

கூட்டரசு தடுக்கி விழுத் தேசீய அரசு தலைதாக்கியது. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக இயக்கம் வலுவடைந்தது. தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளுட் பெரும்பான்மையோரின் ஆதரவுடனும் அரவணப்புடனும் தேசீய அரசு இதைப்பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கியபோது இந்துப் பல்கலைக்கழகப் பிரச்சனை மீண்டும் குறுக்கிட்டுவிட்டது. தட்டிக் கழிப்பதற்குரிய வாய்ப்பும் தேசீய அரசுக்குக் கிடைத்துவிட்டது.

பல்கலைக் கழகம் என்பது வெறும் பகற்கனவுதானே? தமிழர்கள் ஒரே குரலில் தம் கோரிக்கையை வெளியிடுவதென்பது இந்த யுகத்திலே சாத்தியமாகாதா?

நம்பிக்கையற்றுச் சோர்ந்து தளர்ந்து போகின்றவர்களுக்குக் கொள்கை விளக்கங்கள் சில கைகொடுக்கின்றன.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமென்றால், மதத்தைப் புறக்கணிப்பதன்று; இந்து மத, கலாச்சாரத்திற்கெனத் தனிப்பிரிவு ஏற்படுத்தப்படும்—இப்படிக் கூறுகின்றார்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தினர்.

இந்துப் பல்கலைக் கழகமென்றால், வெறும் மத, கலா சாரக் கழகமான்று; விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பப் பாடங்களும் போதிக்கப்படும் பூரணமான பல்கலைக்கழகமே அது—இப்படிக் கூறுகின்றார்கள் இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தினர்.

அபூர்வமான ஒற்றுமைதான்!

இந்த நிலையில், பெயர்ப் பிரச்னையையும் இடப் பிரச்னையையும் பூதாகாரமாக வளரவிடலாமா?

பல்கலைக் கழகத்தின் ஒரு பிரிவை யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவலாம் என்பது தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தினரின் திட்டங்களுள் ஒன்று. யாழ்ப்பாணத்திலேயே பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்படவேண்டும் என இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தினர் வற்புறுத்துவதால்—கட்டட வசதிகள் அமைந்திருப்பதால்—கிழக்கு மாகாணத்தின் மணிவிளக்கெனத் திகழும் விபுலானந்த அடிகளார் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னரே இக்கருத்தை வெளியிட டிருப்பதால்—தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக இயக்கத்தினர் இடப் பிரச்னையில் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும்.

தமிழ் மக்களை மதத்தால் பிளவுபடுத்தக்கூடாது என்பது தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தினரின் சீரிய நோக்கம். இந்து மதத் திற்கு மட்டுமல்லாமல், எல்லா மதங்களுக்கும் இடம் கொடுக்கலாம் எனக்கறும் இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தினர், ‘இந்து’ என்ற பெயரைக் கட்டியழத் தேவையில்லை அல்லவா? பெயர்ப் பிரச்னையில் இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தினர் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்.

இப்படி ஒருவர்க்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு, மற்றைய மாவட்டங்களில் இணைப்புக் கல்லூரிகள் ஏற்படப் பாடுபடவேண்டும்.

விரைவிலே தமிழ் மக்களுக்கெனத் தனியான பல்கலைக் கழகம் ஏற்படவேண்டுமானால்—அதற்காக இருசாரரும் வெற்றி விழாக் கொண்டாட வேண்டுமானால்—இதைவிட வேறு வழி இல்லை.

எழில் மங்கை

டி. எல். தாழுத்

வீணாகத்துத் தோரணத்துள் வீசும் ஒளி மணித்திரளாம்
வெண்ணி ஸாவில்,
கண்ணகத்தைப் பறிக்கின்ற காலைவான் காட்சியினில்,
குஞ்சம் மேகத்
தண்ணகத்துப் பந்தரினில் சந்திரனைச் சூழவரும்
தார கையில்,
மண்ணகத்தில் வளன் தாவும் புனல் நெளிவில் எழில் மங்கை
மலர்ந்து நிற்பாள்!

கானத்து எழில் மஞ்சளு களித்தாடும் கவின் நடனில்,
கயவீன் கண்ணில்,
மானைத்த தவழ்நடையில் மடியேறும் சேய்க் குலத்து
மழலைச் சொல்லில்,
தேனைத்த இசைகூட்டிக் கிள்ளைதரும் இன்மொழியில்,
சிறகில் தும்பி,
வானத்தே தவழ்கின்ற மின்னவினில் எழில் மங்கை
மலர்ந்து நிற்பாள்!

காலைவான் கதிர்தோன்றக் களிப்புறும் கமலத்தில்,
கடற்ப ரப்பில்,
கோலமாம் மலரேறி குதித்தாடும் வண்டினினம்
சூட்டும் பண்ணில்,
மாலைவான் மறைகத்திரில், மாக்கடலின் பேரொலையில்,
வான வீல்லில்,
சோலைகுற் மலரசைவில், சுழியில்நீர், எழிலமங்கை
தோன்றி நிற்பாள்!

வலகில் மிகப் பெரிய நூல் நிலையமான (மாஸ்கோவிலுள்ள) 'வெளின் ஸ்டேட் லைப்ரரி' 1826ல் ஒருவரால் அரசாங்கத்துக்கு அன்பளிப்பு செய்யப்பட்டது, அப்போது அங்கிருந்து படிக்க 24 குதிரைகளே இருந்தன. இங்கே 1900ல் 5 இலட்சம் புத்தகங்களும், 1917ல் 10 இலட்சம் புத்தகங்களும் இடம்பெற்றன. இன்று இரண்டு கட்டிடங்களாக வளர்ந்திருக்கும் இந்நூலகத்தைப் பார்வையிட 160 மைல் நடக்க வேண்டும், இரண்டாயிரம் ஊழியர் கடமையாற்றுகின்ற இது இலவச மாகவே இயங்குகிறது.

::   ::

சீச் மதிப் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் 'ராய்ட்டர்' என்ற சொல்லைக் கண்டிருப்பீர்கள். ஆனால் 'ராய்ட்டர்' என்றால் என்ன தெரியுமா? பத்திரிகைகளுக்குச் செய்திகளை திரட்டி விரைவில் அனுப்பலாமே என ஒரு ஜெர்மன்காரர் எண்ணினார். உடனே தன் (ராய்ட்டர்) பெயராலேயே ஒரு நிறுவனத்தைத் தொடங்கினார். தந்தியில் தன் சேவையைத் துரிதமாகச் செய்ய முடிந்தது. 1849ம் ஆண்டு 'ராய்ட்டர்ஸ்' என்ற ஸ்தாபனத்தை ஜெர்மனிலுள்ள 'ஆஸ்ஸன்' என்ற இடத்தில் அமைத்தார். இன்று உலகமே அறியும், நவீன சாதனங்களையும், இத்தான் சாதனங்களையும் இத்தாபனம் 1858ல்தான் இலண்டன் நகருக்கு மாற்றப்பட்டது.

::   ::

கஞ்சன் மகத்தான் சாதனங்களை செய்யும் இத்தாபனம் 1858ல்தான் இலண்டன் நகருக்கு மாற்றப்பட்டது.

இருவர் இருந்து ஓடும் சைக்கிளைப் பார்த்திருப்பீர்கள். இருவர் இருந்து ஓடும் சைக்கிளையும் பார்த்திருப்பீர்கள். ஆனால் 1898ம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் வால்டன் என்ற ஊரில் ஒரு விசித்திரச் சைக்கிள் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் நீளம் 23 அடி. நிறை 305 ரூத்தல். இதன் வேகம் மணிக்கு 40 மைல். ஒரே நேரத்தில் 10 பேர் இதிலிருந்து ஓடலாம்.

::   ::

"**தீலைச்** சிறப்பு, பெருமை எல்லாம் வாழ்க்கையோடு கலந்திருந்தாலும் அவை வாழ்க்கையின் புறப்பகுதிகளே. வாழ்க்கைத் துணையினால் மனந்த ஒருத்தியுடன் வாழ்வதே உண்மையான சிறப்பு"

—சிலப்பதிகாரம்.

::   ::

பிம் எத்தனையோ பேர்களுக்கு எத்தனையோ விதமான கடிதங்கள் எழுதுகிறோம். இவற்றில் காதல் கடிதங்களை என்று தனிச் சுவை கொண்டவை; அப்படித்தானே! பிரிட்டிஷ் பொருட்காட்சிச் சாலையில்

இரு கடிதமிருக்கிறது. அதில் 400,000 வர்த்தகஞ்சன். இது ஒரு காதலன் தன் காதலிக்கு எழுதிய கடிதம்.

ஃ ஃ

திமிழ்மொழி மிகப் பழையமையானது. அதை வரையறுத்துக்கூற இயலவில்லை. ஆனால் வரிவடிவில் அமைந்த மொழிகளில் கூமேரிய மொழிதான் உலகிலேயே மிகவும் பழையமானதென மேல் நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். சமீபத்தில் மெஸரப்பெடாமியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட களிமன் ஒடுகளில் காணப்படும் கூமேரிய எழுத்துக்கள் 6000 வருடங்களுக்கு முற்பட்டதெனக்கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

ஃ ஃ

‘ஹி எவ்வளவோ துனபப் பட்டுப் படித்தேன். ஆகையால் இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகளும் துனபப்பட்டுப் படிக்க வேண்டும்’ என்று ஒருவர் கருதுவாரானால் அவர் ஆசிரியந் தொழிலுக்கு வராமலிருப்பது நல்லது.

—டாக்டர். மு. வரதாசன்
ஃ ஃ

பீப்ரும் பட்டங்கள் பெருமல் தொழில்திபர்களானோர் மிகப் பலர். பட்டம் பெருமல் உன்னத பதவி களைப் பெற்றவரும் உண்டு ஆனால் கல்விக்கூடத்தில் சித்தியெய்தாமலே பெரும் புலவராகவும், பேராசிரியராகவும் ஒருவர் விளங்கினால் அது ஆச்சரியமல்லவா? அப்படி விளங்கி யவர் மகாமகோபாத்தியாய பண்டித மணி கதிரேசன் செட்டியாரவர்கள். அவர்தம் சொந்த முயற்சியாலேயே தமிழும், வடமொழியும் கற்றுப்

புலமை பெற்றுர். “பண்டிதமணி” என்ற பட்டத்தை அவருக்குச் சூட்டியவர் தமிழ்த்தாத்தாடு. வே, சாமிநாத ஐயர் அவர்கள்தரன்.

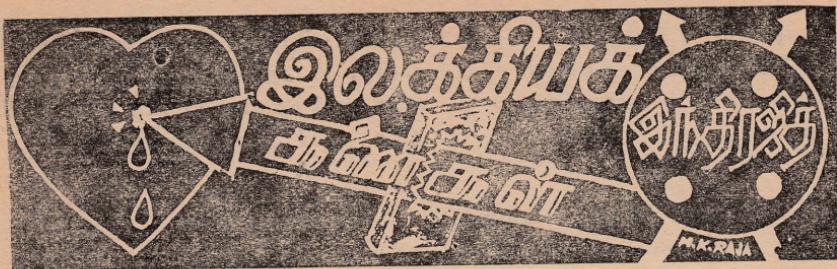
ஃ ஃ

பிரமாண்டமான வீடொன்று கட்டிமுடித்த ஓவசியர் ஒருநாள் புகையிலை பயிரிடுபவரொருவரைக் கூட்டிவந்தார் தன் வீட்டைக்காட்ட. அவரும் ஆவலோடு வீட்டைப் பார்க்க வந்தார். ஓவசியர் தன் வீட்டைக் காட்டுகிறார். இதோ இது தான் நிலைப்படி, இதுதான் நடுக்கூடம், அதோ தெரிகிறதே அது தான் படிக்கும் அறை, அதையடுத்து இருப்பதுதான் படுக்கையறை, வாருங்கள் பார்ப்போம். இதோதான் சாப்பாட்டறை, இங்கே இடதுபுறம் தெரிகிறதே இது ஸ்டோர். இப்படியே போனால் சமையலறை அந்தப் பக்கம் போவோமா...வாருங்கள் இந்த ‘விருந்தை’ வழியாகச் சென்றால் பாத்ரும்...’ இதையெல்லாம் மிகுந்த உற்சாகமாகப் பார்த்துக் கொண்டுவந்த கமக்காரர் கடைசியாகக் கேட்டார் ‘அது சரிஜூயா, வீடு எங்கே?...’

யா. இ வட்ட திருவள்ளுவர் விழாவில் க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள்

ஃ ஃ

அற்புத நகரில் ஆலீஸ்” என்ற சிறுவர் நூலின் முதல் வெளியீடு பெங்களுரிலுள்ள ஒரு ஜீரோப்பியருக்கு ஒரு ரூபாய்க்குக்கிடைத்தது. அதே புத்தகத்தை இலண்டன் நகரில் ஏலம்விட்டபோது 880 ஸ்டர்லிங் விடைத்தது. இது 10,000 ரூபா இதை எழுதியவர் “லூயிஸ் கரோல்” என்பவராவர்.

வளர்ந்து வரும் நமது இலக்கியத்திற்கு - தற்போது 'சோதனை' காலம். ஆமாம், சோதனை காலம் தான். புதிய புதிய 'சோதனைகள்' இலக்கியத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் எழுகின்றன. இது இவக்கியவளர்ச்சியின் அறிகுறி, ஆனால்—

இவ் இலக்கியப் பரிசோதனைகளே, நம் இலக்கியங்களுக்குச் சோதனையாகி விடுமே என்ற ஜயமும் எழுமலில்லை.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் எந்தப் பக்கத்தைப் புரட்டினாலும், ஏதாவது ஒரு சோதனை தமிழிலக்கியத்திற்கு நேர்ந்திருப்பது புலன்னும். அரசர்களின் ஆதரவின்மை; அன்னியின் படையெடுப்பு, பிற மத, மொழிக் கலப்பு — இன்னேன்ன சோதனைகள் எழுந்த வேளையிலும் சில ஆக்கபூர்வமான இலக்கியப் பரிசோதனைகளும் நடந்து வெற்றி பெற்றிருக்கின்றன. இல்லாவிட்டால் பத்திப்பாடல்களும். அறநூல்களும் ஏனைய உலக இலக்கியங்களிலில்லாதவாறு—இலக்கிய அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கமாட்டா. இவையெல்லாம் எதனைப் புலப்படுத்துகின்றதென்றால் - இலக்கியப் பரிசோதனையின் வெற்றியை!

ஆனால்—

தற்போதைய ஈழத்து இலக்க

யங் களனிலே ஏற்பட்டிருக்கின் நோதனையே மிகவும் பாரதூரமானதாக விளங்குகின்றது. இன்று நட்மிலக்கியங்களிலே புதிய பொருள்மரபுகளும், உத்தி முறைகளும் சோதனை ரீதியாகக் கையாளப்பட்டு வருகின்றன இவ்வுத்திமுறைகளைக் கையாள முற்படுவர்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலப் கற்ற—என் பட்டதாரி எழுத்தாளர்கள் என்று சொல்லலும். இவர்கள் என்னிக்கை ஒரு கைவிரலுக்கே இழுபறி. இவர்கள் ஆங்கில இலக்கியங்களை—அது ஏம் நவீன தற்கால இலக்கியங்களைக் கொடுக்க சுற்று மனவரிப்பில் — சில இலக்கியப் பரிசோதனைகளைத் தமிழில் செய்ய முனைகின்றனர். அப்பரிசோதனை முயற்சிகளைத் தகுந்த முறையில் உத்திரிகையில் வெளியிட வசதியில்லாதால் — தமது செலவிலேயே நூலாக வெளியிட்டு விடுகின்றனர். அம்முயற்சிகள் எந்தளவுக்கு வெற்றிபெற்றுள்ளன என்பதனைச் சிறந்த முறையில் எடுத்து விமர்சிப்பதற்குத் தகுந்த விமர்சகர்களில் வாழையால் — அம்முயற்சி அளவிலேயே ஒரு சாதனையாக மறிவிடுகின்றது. அல்லது அதனைப்பற்றி ஆபிப்பிராயம் தொன்றுக அமைந்துவிடுகின்றது. இதன்காரணத்தால்—அம் முறைகளைப்பின் பற்றி ஏனைய எழுத்தாளர்களும்

(தமிழ்நிலே கொண்டவர்) எழுத முற்பட்டுவருகின்றார்கள். அப்போது அவர்களது முயற்சிகள் மிக மிகத் தீழ்த்தரத்திற்கு இயல்பாகவே இறங்கி விடுகின்றன.

மற்றும் ஒரு முக்கிய அட்சத்தை நாம் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். நமது ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை கூடியாவு பரிசோதனைக்கு ஆளா கும் விடயம் Sex—ஆகும். இந்தப் பராலுணர்வுச் சிக்கலை மேலைத்தையச் சூழிலில் இலக்கியமாகப் பார்க்கும் போது அவற்றில் நமக்கு எந்த ஆபாசமோ, விகற்ப என்னங்களோ எழுவதில்லை. மாருக, மேலைத்தேய வாழ்க்கை முறைபற்றிய தெளிவே ஏற்படுகின்றது. மேலும், மேற்கு நாட்டின பணபாட்டின முக்கிய இயல்பாகவும் தெரிகின்றது. இதனைக் கற்ற நமது எழுத்தாளர்களும் அக் கதா பாத்தி ரங்களை, அல்லது குணவியல்புகளை நம்மன்னில் நடமாடவிட்டுப்பார்க்க அவாவுறுகின்றன. அவு 'அவ' வானது புதிய சோதனை முயற்சி என்ற பெயரிலைமந்து விடுகின்றது. அதனைப் பற்றி யாராவது தீருப்பிக்கேட்டால் அவர் 'மரபுவாதி'—எனக் கண்டிக்கப்படுகிறார். ஆனால் நம் நாட்டிலும் இத்தகைய பாலுணர்ச்சிசிகிக்கல் நடந்த போதிலும் (என்?..) மனிதகுலங்கள் எங்கெங்கு காணப்படுகின்றன வேர், அங்குகெல்லாம் இது உண்டு) அவற்றின் தேவற்றம், நடப்பு முறைகள், விளைவுகள் யாவும் கீழைத்தேய பண பில் பிறந்த தொன்றுகத் தனித்துவம் பெற்றுவிளங்கும் அந்தத்தனித்துவச் சிறப்பே முயற்சியின் வெற்றி யாக அமையும். அத்துடன் கீழைத் தேச மக்களின் மனைத்தத்துவமும் அதில் இணைந்து சிறப்பிக்கவே வேண்டும். அதனை விட்டுவிட்டு மேலைத்தேச மனைபாவ உ.ணர்வில்

கீழைத்தேச மன்னில் பரிசோதனை நடத்துவது பெரும் தீங்காக அமையும். மேலும் இப்படி எழுதிவிடுகின்ற எழுத்தாளர்கள் தங்கள் முயற்சிக்குத் தாங்களே ஓர் உயர்நிலை விமர்சனமும் எழுதிவிடுவதால்— எனைய எழுத்தாளர்கள் பெரிதும் மருண்டு விடுகின்றார். நான் நிந்த ஒரு நண்பர், வயதிலும், அறிவிலும்—குழந்தை. ஆனால் அவர்பத்திரிகையில் கதைகள் வெளிவருவதால் எழுத்தாளர். படைப்புக்கள் பெருவாரியாக ஆண், பெண் உறவுபற்றிக் குழந்தைத்தன மாக அமைந்திருக்கும்— இது பற்றி அவரை நான் வீசாரித்தபோது— 'என்நாங்க எழுதக்கூடாதா' இன்னர் இன்னர் எல்லாம் எழுதினு பாட்டுவில்க... நாங்க எழுதினு குறைவாதினைப்பிங்க!... 'என்று என்மேல் சீறினார். அத்துடன் இவைபற்றி எழுதுவதுதான் சிறந்த கதை, பிரச்சினைக் கதைக்கு அடையாளம் என்பது அவர் என்னம்.

கதையைப்பு முறையிலும் சில சோதனைகளை மேற் கொள்கிறார்கள். தமிழில் ஏ. ச. ரா. எழுதும் முறை பலருக்கும் பிடிக்கிறது. ஆனால் காரணம்மட்டும் பிடிபடவில்லை. ஆனாலும், அவ்வாறு சுதைகளை— ஒரு 'பரா' முன் தன் வியும், இன்னென்று 'பரா'வை பின் தன் வியும் சமைத்து விட்டால் கதைகள் உயர்நிலை அடையும் என்பது பலரின் எண்ணம். நடப்பு நிசுஷ்டசிகள், மன எண்ணங்கள், உட் கவர்மன நினைவோட்டச் சிதறல்— இவற்றைப் பாகுபாடு பிரித்துக் காட்டுவதற்காகலா. ச. ரா. அமைப்பதைப் புரியாமல் நம் எழுத்தாளர் (சிறப்பாக வளரும் எழுத்தாளர்கள் எக்கச்சக்கமாக) கையாறுவதால்— பெரிய இலக்கியத்தை ஏற்படுகின்றது. மேலும் ஒலக்கியப்பரி சோதனை என்பது வளர்ந்து கணிந்த ஒரு களனிலேயே நிகழவேண்டும். நம்போன்ற ஆரம்ப நிலையில்ல.

யாரோ, இவர் யாரோ?

திரு. இ. வெத்தியலிங்கம்

நல்லாரைக் காண்பது வும் நன்று; நல்லார் சொற் கேட்பது வும் நன்று; நல்லாரோடினங்கி இருப்பதுவும் நன்ற என்ற ஒளவையின் அரிய ஆலோசனையைத் தன் வாழ்வின் இலட்சியங்களுள் ஒன்றுக் கூடித் துக்க கொண்டிருப்பவர்தான் யாழ் மாநகரசபையின் பொறியியலாளர் (Municipal Engineer) திரு. இளையதம்பி வைத்திலிங்கம் அவர்கள். 1942ம் ஆண்டில் இவர் மாணவனாக இருந்தபோது இந்தி யாவிற்குச் சென்று சேவாக்கிராமத்தில் மஹாத்மா காந்தியைக் கண்டு அளவளாவினார். காந்தியடிகளின் வரலாற்றை ஏழுதிய பிரபல எழுத்தாளரான லூஷி பிட்டிரின் அறிமுகமும் அங்கேதான் இவருக்கு ஏற்பட்டது. காந்தியடிகளின் போதனைப்படி ராட்டையில் கதர் நெய்யக் கற்றுக்கொண்ட இவர் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் கதருடையே அணிந்தார். பிடிகேசத் திற்குச் சென்று சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதியைத் தரிசித்தார்; அவிந்தாஸ்ராமத்தியில் “அண்ணை”யைத் தரிசித்தார். மனை மஹரிவிணையும் சுவாமி ராமதாஸையும் தரிசித்தார். கவியரசர் தாகூரை யாழ்ப்பாலாத்திலே சந்தித்தார். கடவுளின் அவதாரமென்றே சொல்லக்கூடிய பூர்ணாக்கான சுத்திய சாயி பாபா அவர்களையும் சமீபத்திலே தரிசித்துவிட்டு வந்துள்ளார். இவரைத் தேடிச் சுவாமி

சுத்தானந்தர் வந்ததிலிருந்து இவர் சுத்தானந்தரின் அடியார்களுள் ஒருவராக விளங்குகின்றார். யாழ்ப்பாணத்து யோகர் சுவாமிகளிடம் அளவற்ற பக்தியும் மதிப்பும் இவருக்குண்டு. “இப் பெரியார்களின் முன்னிலையில் இருக்கும் போது இவர்களின் ஆண்மீக சக்தி யை உணர முடிகின்றது. இவர்கள் அனைவரிலும் காந்தியடிகள் தனித்துவம் மிக்கவர்” என்கின்றார் திரு. வைத்திலிங்கம். காந்தியடிகள், ராஜோஜி. திரு. வி. க, டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன், பெட்டன்ட் ரஸல், சுவாமி சுத்தானந்தர் போன்றேரின் நூல் களை விரும்பிப் படிக்கும் இவரைக் கவர்ந்த ஈழத்து எழுத்தாளர் பண்டித மணி கணபதி பிள்ளை அவர்கள். கடவுள் அறிவு மயமானவர்; தெய்வீக அழிகள் வெளிப்பாடே கலை; மனிதனுடைய புனிதமான எண்ணங்களே இலக்கியத்தில் இடம் பெறவேண்டும்-என்பன போன்ற தீர்க்கமான கருத்துக்களையுடைய இவர் வாழ்க்கையைப் பற்றி அடிக்கடி கூறுவது இதுதான்: எண்ணும் எண்ணாம் இப்புவி வாழ்வாம்; இறுதி எண்ணாம் இனிவரும் வாழ்வாம். எத்துணை மகத்தான உண்மை!

“விஞ்ஞானமும் சமயமும் ஒன்றுக்கொன்று முரணைவையன்று. கடவுள் இருக்கின்றார் என்பதைப் பூரணமாக உணர்வார்கள் வீஞ்ஞானிகள் என்றுதான் நான் சொல்

வேன். ஒரு வீஞ்ஞானி எவ்வளவு தீவிரமாகச் சிந்தித்தாலும், கடவுள் இருக்கின்றார் என்ற உண்மையிலிருந்து தப்பவே முடியாது என்று கூறும் திரு. வைத் திலிங் கம் அவர்கள் சென்ற மார்க்டி மாதத்தில் தில்லைச் சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற சைவ சித்தரந்த மஹாநாட்டில் ‘அவன்றி ஓர் அனுவும் அசையாது’ என்ற தலைப்பில் ஆற்றிய அரும் பெரும் சொற்பொழிவு பல பேரினார்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றது.

அரசாங்கத்தில் நிறைவேற்றுப் பொறியிலாளராகக் (Executive Engineer) கடமையாற்றிய இவர், மொழிக் கொள்கை காரணமாக 1963ம் ஆண்டில் அப்பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்று, இப்போது யாழ் மாநகரசபையிற் கடமையாற்றுகின்றார். வானியாவிலுள்ளசுத்தானந்தின்து இளைஞர்சங்கத்தின் துணைத்தலைவர்; அகில இலங்கைச் சைவப் புலவர் சங்கத்தின் காப்பாளர்; இலங்கை-அமெரிக்கக் கலாச்சார நிறுவனத்தின் செயலாளர்; யாழ்பாடி பல நோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவர்—என்பன இவர் வகிக்கும் கௌரவ பதவிகளுட் சில.

பரபரப்பும் பேரிரைச்சலும் கூடிய ஸ்டான்லி வீதியில் இவருடைய இல்லம் அமைதியே உருவாய்க் காட்சியளிக்கின்றது. உள்ளே நுழையும் போது, கலைக்கோவில் ஒன்றினுள் அடியெடுத்து வைக்கும் மகிழ்ச்சியும் புனித உணர்வும் மனத்தில் நிறைகின்றன.

“இப்போதைய கல்வி முறை மாறவேண்டும். தொழில் சம்பந்தமாக ராஜீவ் ஜி கொண்டுவந்த

கல்வித் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். போலி உணர்ச்சிகளுக்கு ஆளாகாமல் ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் இத்தகைய திட்டத்தின் சிறப்பும் இன்றியமையாமையும் விளங்கும். இதற்காக, நான் சாதி வேற்றுமைகளை ஆதரிக்கின்றேன். எனக்கருதக்கூடாது. சாதியினால் வரும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஒழிய வேண்டும். தொழில்களைப் பற்றிய சமுதாயத் தின் கண்ணேட்டம் மாறி வை, சாதிக் கொடுமைகளே அழிந்து விடும். ‘கொல்லன்’ என்றால் நாம் மதிப்பதில்லை; ஆனால் Mechanical Engineer என்றால் அதை மதிப்புக் கொடுக்கின்றோம். ஆனால் இருவருமே ஏற்குறைய ஒரே வேலையைத் தான் செய்கின்றார்கள். போலிக் கௌரவ உணர்ச்சி மறைந்து விட்டால் நம் தமிழ்ச் சமுதாயம் விரைவிலே முன்னேறிவிடும்! எனக்கூறும் திரு. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் இன்றும் நினைத்துப் பெருமைப்படுவது தான் ‘காரோட்டி’யாகக் கடமையாற்றிய இரண்டு நாள்களை! அப்போது இவருடைய வரகணத்திற்குள் கவலையற்று உட்கார்ந்திருந்தவர் யார் தெரியுமா? இந்திய ஜனதிபதிடாக்டராதாகிருஷ்ணன். ஆம்! டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களின்யாழ்ப்பாண வருடையின் போது, அவருக்குச் சார்தியாகக் கடமையாற்றும் பேறு பெற்றவர் திரு. இ. வை. அவர்கள்

மக்களுக்குப் பயன்தரும் நற்பணிகளுக்குத் தம்மாலான உதவி களைப் புரிந்து கொண்டு, அவற்றை வெளியே கூறுது அடக்கமாக இருந்து வரும் இவருடைய இலட்சியம், வாழ்வின் உண்மையையெழுப்ப பொருளை அறிதலே!

மலேஷிய மாநாடு

அனைத்துவக்கு தமிழராய்ச்சிக் கருத்தரங்கு மாநாடு 16-4-66ல் மலேஷியாவில் தொடங்கியது பலநாட்டுப் பேரவீரர்களும் கலந்து கொண்டு தமிழர்ப் பெருமைப்படுத்தினார்கள். நாம் இறும்புதெய்தினேம். மாநாட்டை

சிறப்புமிக நடாத்திய மாநாட்டு அமைப்புக் குழுவுக்கும், அதற்குக் கனம் அமைத்துத் தந்த மலேஷிய

மலேஷியப் பிரதமர் துங்கு அப்துல் ரகுமான் மகாநாட்டை ஆரம்பித்து வைக்கின்றார்.

மக்களுக்கும், இப்பணிக்குக் காரண மாயிருந்த வண தனிநாயக அடிகளாருக்கும் எமது நன்றியையும் வாழ்த்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

தமிழ் மறைக் கழகத் தலைவர் பண்டிதர் கா. பெரு. இரத்தினம் M.P

அதே வேளை எமது ஈழத்து ஏழுத்தாளர்கள் சிலருக்குப் போக ஆர்வமிருந்தும் அதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருந்தும் ஈற்றில் அவர்களின் பிரயாணம் மிகச் “சில வறை” விடுதியங்களால் தடைப்படுத் தப்பட்டுளத்தியும் கண்டு மனம் கவுல்கின்றோம்.

ஆ-ர்.

பிரதித்திகள் பகுதியில் ஈழத்தி விருந்து சென்ற வித்துவான் எவ்வக்ஸ் சி. நடராசர், இ. வைத்தி விங்கம், சைவப்புவர் செல்லையா ஆகியோரைக் காணலாம்.

அன்பின் குரல்

தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களினால் “அன்பின் குரல் இந்த இதழில் இடம்பெறவில்லை.

கர்பியக் கிருகம்

“பூலின் பூவன்”

*****

கலமனம்

அயிரம் ஆயிரம் பேரிதழ் களை யும், சிற்றிதழ் களையும் உள்ளடக்கிய சகல்ஸ்ரதாமரயாக உலகம் புலர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. காலைவேளையில் கண் வி நி க்ரும் உலகமும் ஒரு பூதான். அதிலும்தான் எத்தனை ஏற்ற இறக்கங்கள். சின்னாதும், பெரியதுமான மனித அரும்புகள்.

தம்பிஜயாவுக்குக் கடந்த சில வாரங்களாகச் சுக்கிரதிசை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர் ஒரு வாரமாக ஊரிலில்லை. கொழும்புக்குப் போயிருந்தார். கொழும்பில் ஏக உபசரணை. பாரானுமன்றத் தேர்தல் சமீபித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் அவ்வூர் சில பெரியமனிதர்கள் தேர்தலுக்குத்தயாராகிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களில் ஒருவர்தான் விறகு காலை வேலாயுதத்தின் அருமை மகன் சுப்பிரமணியம்.

இவர் கொஞ்சக்காலம் ஏதோ அரசாங்கத்தில் பொறுப்பான பதவி

வகித்துக்கொண்டிருந்தவர், பின்னர் ஏதோ தகராறில் வேலைக்கே ஆபத்து வந்துவிட்டது. ஊருக்குத் திரும்பிய கொஞ்சக்காலம் ‘என்ன இருந்தாலும் ஒருத்தனுக்கு அடிமைப்பட்டு நடத்திற்கும் ஒரு சீவியமே. அதுதான் வேலையை விட்டுடே, ஊரோட் உழைத்துப் புழைப்பம் என்டு வந்தனுன். எங்களுக்கு இருக்கிற இந்த விறகு காலை யே எத்தனையோபேருக்குச் சோரு போடுமே!’ என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார் ஆனால், மறைமுகமாக ‘கவுனமேந்துக்காசில தம்பி எக்கச்சக்கமாக கைவச்கட்டு, இனியுமிருந்தா ஆபத்து எண்டு வந்திட்டார்.’—என்ற பேச்கம் எழாமலில்லை. அவருக்குத்தான் இப்ப தேர்தல் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது.

அவரின் தேர்தல் ஆசையைத் தூண்டிக் கொழுந்துவிட்டெரியச் செய்தவர் தம்பிஜயா அவர்களாகும். எல்லாவற்றிற்கும் வியாபார இலாப

நட்டக்கணக்குப் பார்க்கிறவர் இதில் சும்மா இருப்பாரா? இந்தத் தேர்தல் மூலம் ஒரு கணிசமான பணவரவும், உடற்சக்கமும் உண்டு என்பதை நன்றாக உணர்ந்தவர்.

ஆகவே, அவரின் தொகுதியிலே தேர்தல் முயற்சிகள் தீவிரமாகினா. அடிக்கடி தேர்தல் விடயமாகக் கொழுப்புக்கு அவர் செல்லவேண்டி நேரிடும்போதெல்லாம் மனம் மகிழ் வாற்றுள்ளும். கொழுப்புக்குச் செல்லும்போது சுப்பிரமணியமும் உடன் வருவார். அவர் ஒரு உல்லாசப் பேர்வழி. நீண்டகாலமாக கொழும் பிலே நடாத்தியிருந்த வாழ்க்கை அனுபவத்தால் - உடலின் உபாதையின் நெளிவு சுழிவுத் தேவைகளை எங்குபோன்று பூர்த்தியாக்கலாம் என்பதை நன்கறிந்திருந்தார் என்பதுடன், அவரின் செல்வாக்கு அம்மாதிரி இங்களில் எப்படிப் பிரகாசிக்கிறது என்பதைனக் கண்டு தமிழையா வியப்பார். ‘இவ்வளவு வசதிகள் இங்கினேக்க இப்படி இருக்கேக்க நான் ஏன் அங்ககிடிடத்து அங்கலாம்கிறன்? — என்று எண்ணிக்கொள்வார்.

இதோ தேர்தல் செலவுக்கென வேலாயுதம் அளித்திருந்த பணம், மட்டினிறையக் கணக்கிறது, உதடுள் மெல்ல எதனையோ உச்சாடனம் செய்கின்றன, ‘ஹோட்டல் மெற்றோ போல்’ ‘என்ன வசதியான இடத்தில் எல்லா வசதிகளோட கட்டியிருக்கிறான்.’

ஊருக்குப் பெரிய மனிதரான பொன்னம்பலத்தைப் பார்க்க இம் முறை வந்துள்ளார். இவருக்கு ஊரில் ஒரு மரியாதை. சொல்லுக்கு அதீத மதிப்பு, ‘அவரிடமிருந்து ஒரு

வார்த்தை பெற்றுவிட்டால் போதும். ஊரில் அதைக்கொண்டே ஒரு ஆயிரம் வேட்ட எங்களுக்கு கிட்டுப்! — என்று சுப்பிரமணியத்தை அழைத்துவந்த இடத்தில் கிடைத்த வெற்றியைத்தரன் இருவரும் சைனிஸ் ரெஸ்றரன் டி லும், ஹோட்டல் மெட்ரோபோவிலும் கொண்டாடுகிறார்கள்.

‘ஒண்டுக்கும் பயப்படாதேங்கோ! வெற்றி எங்களுக்காத்தரன்! — என்று தமிழையா போடும் ஒவ்வொரு அடியும் சுப்பிரமணியத்தை மலைபோல் தூக்கி விழுத்துகிறது.

‘அது சரி! ரயி லுக்கு நேரமாகுது!. போவங்!. பத்தாததுக்குத்தான் ரயிலிலேயே ‘பார்’ வைத் திருக்கிறுனே! ? — என்று அவர்தான் சுப்பிரமணியத்தை எழுப்பி, வரும்போது மறக்காமல் இரண்டு புடவைகளையும், சில கொழுப்புப் பழங்களையும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்.

அவற்றைக் கொண்டுதான் இந்த விடிகாலையில் சிங்காரத்தின் மனைவியை நாடிச் சென்றார் அப்போது அவள் கிணற்றிடியில் துலாக்கயிற்றைப் பிடித்தபடி நின்றிருந்தாள். அந்தக் காட்சி அவர் மனதில் ஒரு மெல்லிய கிணுகிணுப்பை ஊட்டியது.

நீர் அள்ளுவதால் முன் குனிந்த நிலையில், ஈட்டியான முன்னழகும், மறைபொருள்களையுணர்த்தும் பின்னழகும் சரிந்த கேசமும்.....

‘செல்லம்!’

— அவள் திருப்பிப் பார்த்து விட்டு, முகத்தை வெடுக்கெனத் திருப்பிக்கொள்கிறார். முகத்திலே

சீற்றும் வெட்க்கிறது.

அவர் தனது திருட்டுவிழிகளை நாற்புறமும் செலுத்திவிட்டு மெல்ல அவளை அண்முகின்றார்.

‘என்னில் கோபமாக்கும்!..’— என்று செல்லம்பொழிவது அவளுக்கு அழில்பற்றுகிறது. ஒரு ‘ஹாங்’கார ஓவியே அவளிடமிருந்து எழுகின்றது.

“அட! எவ்வளவு நோம்தான் இந்தக் கோபமென்டு நானும் பாக்கிறன்!..? — என்றவாறு தன்கையிலிருந்த புடவைப் பராச்சலால் அவளது பிருஷ்ட பரகத்தில் மெல்லத் தட்டுகின்றார்.

அவள் மெய் சிலிர்க்கிறது. அந்தச் சிலிர்ப்பைசவில் அவளது பொய்க் கோபமெல்லாம் கரைகின்ற உணர்வு மேலிடுகிறது.

‘செல்லய!... என் என்னில் கோபா!... உனக்காக கொழும்பில இருந்து என்ன கொண்டத்திருக்கிறன் என்டு பாத்தியா!..’—அவர் அவளை வார்த்தைகளால் வசப்படுத்த முனைகிறார்.

“நான் ஒண்டையும் பாக்கேல்ல உதுகளைக் கொண்டுபோய் கொடுக்கிறுக்களுக்கு கொடுங்க!”

ஏதோ விசயம் இருக்கவேண்டும் என் என்னிக்கொண்ட அவர்— ‘காடுக்கிறாக்களுக்குத்தான் கொண்டுவந்தனுன்—என்கிறார்.

‘பொய்! எனக்குத் தெரியும்!. உங்களுக்கு இப்பவெல்லாம் என்னில் ஆசையில்லை! வேருக்களிலதான் கண்!..’

‘அப்படி ஆர் சொன்னது உனக்கு?’

‘ஆர் சொல்லோனும் எனக்கு!..

நான்தான் எவ்வாறு தெயும் பாக்கிறனே!..’—

“என்னத்தைப் பாத்திட்டாய் அப்படி!..”

‘ஓ! நீங்க அந்தக் கமலத்துக்குப் பின்னால் வளையுறது எனக்கு தெரியாதெண்ட எண்ணமாக்கும்!..’

—அவர் முகத்தில் ஒருகணம் அசடு வழிகிறது. மறுவி னடி ஒகோ! கோ’என வாய்விட்டுச் சிரிக்கிறார். “அதைச் சொல்லுறியா? அவள் மிக ராங்கிக்காரி! அதுதான் அவவிட்ட அப்படி நடக்கிறனான்!.. அதைப் போய் நீ இப்படி நினைக்கிறேய! அதுசரி! அவள் சிங்காரம் எங்கே?”—என்று கணதயை மாற்றுகிறார்.

இப்போது அவள் முகம் இருந்து கிறது. அவரது கேள்வி அவளது நிலையை சுட்டிக்காட்டியதுபோல இருக்கிறது. நீ என்ன நான் தாலி கட்டிய மனைவியா? நீ உன் கண வனுக்கே துரோகம் செய்யும்போது என்னைப் பார்த்து இப்படி கேட்கிறேய என்பது போலிருக்கிறது.

“அவர் வீட்டு தாங்குரூர்!”— என்றபோது கண்களிலே நீர்ப் பொட்டுக்கள் பெலபொலென உதிர்கின்றன,

“என்னப்பா! என்னநடந்தது! என் இப்படி அழுகிறீர்!..”—என்று பதட்டத்துடன் கேட்கிறார்.

அவள் விழிகள் கண்ணீரிடையே சிவப்புக் காட்டுகின்றது. “ஓம்! ஓப்! உங்கட குணம் எனக்குத் தெரியும்... என்னைப்பற்றி ஏனாமாகத்தான் நினைக்கிறீர்... எல்லாத்துக்கும் நான் வீட்டுக்கொடுத்த இடம்... இல்லாட்டி... இப்படி என்னைக்கேப்பியளா!... என்ற ஆத்தாம நிலை

என்ன பார்வை!

ராமன்: என் முகத்தைப் பார்க்க எப்படி இருக்கிறது?

கந்தன்: ஓங்கி ஒரு அறை கொடுக்க வேண்டும்போல் இருக்கிறது!

—C. ரவீந்திரன்

யைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு... காரியத்தில் வெற்றிபெற்றிட்ட மெண்டதுதான் உங்கடன்னாம்...

“என்ன செல்லம்!, இப்படிக் கோபிக்கிறுய்!. நான் இப்ப என்ன சொல்லிப்போட்டன்? என் எடுத்த துக்கெல்லாம் கோபிக்கிறுய் உமக்கு ஏன் காலமையே மாம் சரியில்லை!“

‘உங்களுக்கு எங்கட நினைப் பிருந்தா இப்படி யெல்லாம் நடக்குமா? இதால் நேற்றைக்கு நாங்களை எல்லாம் அரைப்பட்டினி!—என்கிறுள்.

“என்ன... என்னசொல்லுவது! அரைப்பட்டினியா?”—என்று பதறுகிறோம்.

“பின்ன!.. வீட்டில் என்ன கொட்டியா கிடக்குது. அதின்ற சம்பளம் பத்துநாளைக்குக்கூட காணுது. நேத்தைக்கு சோமனை உங்கட கடைக்கு அனுப்பினால் ‘கடன் கொடுக்க வேண்டாம் எண்டவர் முதலரிடு’—என்று சொல்லி அனுப்பினாம்! இவ்வளவுக்குக் கேவலமாப் போட்டன்!—”என்று விமினான் அவன்.

“அயோக்கிய ராஸ்கள்!, அப்படியா சொன்னார்கள்... நான் மற்றுக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிப்போனால்... உனக்

குமா இப்படிச் சொன்னார்கள். நான் இன்டைக்கு அவனுக்குக் கொடுக்கிற உதையில் எல்லாஞ் சரிவரும்!”—அவரது சீற்றம் அவனுக்கு ஆறுதலளிக்கிறது.

“எனக்கு எவ்வளவு அவமானமாப் போச்சு. அதுவும் உங்கட கடையில்... இதுக்குத்தான் கையில் ஏதாவது காச தந்துவச்சிருந்தா... நீங்க இல்லாத போது கடன்வாங்காம் இருக்காலம்...!”—என்றபோது அவர் சிரிக்கிறார்.

“இதுக்கா இந்தப்பாடு! பிடி இந்தா!” என்றவராலுமடியிலிருந்து ஒரு தாளை உருவிக் கொடுக்கக்—

“எனக்கு உங்கட காசம் வேண்டாம்! உந்தச் சிரிப்பும் வேண்டாம்!”—என்கிறார்.

‘இப்ப என்ன நினைவன்டு?’.

‘இந்தக் காசக்கெண்டுதான் நான் உங்களில் அன்பு காட்டுறன எண்டுதான் சிரிக்கிறீங்க!?’

“எனக்குத்தெதியாதா என்றை செல்லத்தைப்பற்றி? என்ற வாறு அவளின் கண்ணத்தைச் கிள்ளி... அவளது கோபம் எல்லாம் பறந்தோடி விடுகின்றது. அவரவித்த புடவையும் பணமும் அவரிடம் அதீதமான அன்பைச் சொரியவைக் கிறது. அவர் வெற்றியின் போதையில் உளம் பூரிக்க அமிழ்ந்து விடுகிறார்.

அவர் முன் அந்தப் பெரிய தரசு நர்த்தனமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒருகணம் நினைக்கின்றார். மனிதனின் பாவுபுண்ணியக், கணக்கை நிறுக்கின்ற தர்மதேவன் தரசில் என்றிறை என்னவாக எதுவாக இருக்கும்?

கடையின் வரசலிலிருந்து
‘மாமா!’—என்ற குால், எழுவும்
அவரது சிந்தனை கலைந்துவிடுகிறது.

“யாரது! சோமணே! வா! எங்க
வந்தனே! இந்தக் காலமை வேளை
யில... அம்மா அனுப்பினாவர?...”—
என்று ஆர்வத்துடன் விசாரிக்கிறார்
தான் என்ன செய்தின் ரேம் என்ற
உணர்வின் நியே ‘தூதாக’ அமை
வது அவனுக்குத் தெரியாது.

“அம்மா உங்களிட்டை ஏதோ
சொன்னவாம! அதை உங்க
ளி ட்டை நினைப்பூட்டச் சொன்
னவ!”—என்ன வரசியிருக்கும் என்ற
சிந்தனையில் அதன் அர்த்தம் புரிந்து
விடுகின்றது

“சரி!... சரி!... இப்போய் விளை
யாடு!”—என்று வாஞ்சசுயடுன் கூறு
கிறார். என்ன இருந்தாலும் இரத்த
உறவுல்வர?

‘மாமா! எனக்கு கொழுப்பால
என்ன கொண்டுவந்தனேங்க!.—’—
என்று சோமன் கேட்கிறான்.
அவரிடம் அவன் குழந்தைத்தன
மிக்க உணர்வுடன் பேசுகிறான்.

“அம்மா உனக்கொண்டும்
த்ரீரல்லியா! பரவாயில்லை... இந்தா
சொக்கிடேல்ட் சாப்பிடு!” என்று
போத்திலைத் திறந்து எடுத்துக்
கொடுக்கிறார். அப்போது யாரோ
‘கிளுக்’ என்று தன்னையறியாமல்
சிரித்துவிட்டு, உடனடக்கும் அமைதி
யும் எழுகின்றது. ஆனால், அவர்
அது சிவராசா என்பதைக் கவனித்து
விடுகிறார். அவர் திரிபுரமெரித்த
சிவனுகின்றார்.

‘சரி! போய் விளையாடு!’—
என்று சோமனை அனுப்பிவிட்டு
‘சிவராசா!’—என்று கத்துகிறார்,

அவன் முன் னே வருகிறான்.

‘உனக்கு வேலை நோத்தில்
என்னடா சிரிப்பும், கதைப்பும்! இப்
படித்தான் நானில்லாத நோத்தில
கடைநடக்குதா!’

“இல்ல... முதலாளி... வந்து...
தெரியாம!...”

—அவருக்கு என்ன செய்வது
என்று தெரியாமல் முளிக்கிறார். ஒரு
கூட்டம் சாமான் வாங்க வரவே,
அவர்... ‘போய் அங்க என்ன வேணும்
என்னு கவனி! போய் வியாபாரத்
தைப் பார்!—’ என்று தன்னைச்
சமாளிக்க அவன் நகருகிறான்.

—அவன் நீண்டகாலம் அவருட
னேயே வாழ்ந்து வருபவன். அவரது
உள் இரகஸ்யங்களை அறிந்தவன்.
அவனது உழைப்பு அவரது வளர்ச்சி
யில் பெரும்பங்கு ஏற்றிருக்கிறது.
ஆதலால் அவனைப் பொறுத்தவரை
அவருக்குச் சம்ரூபம் அடக்கம்.

சாமான் வரங்குமிடத்தில்
ஏதோ சக்சரவு சமூந்துகெண்ண
டிருக்கிறது.

‘என்ன அங்க சுத்தம்!—’ என்று
தன்னிடத்தை விட்டு எழுமலே
கீட்கின்றார்.

ஃ...ஃ...ஃ...ஃ...ஃ...ஃ...ஃ...ஃ...ஃ...ஃ...
உ ஷ்!...

நீதிபதி: அவர் எவ்வளவோ
பாதுகாப்பாகவும் கவன
மாகவும் இருந்தபோதிலும் அவரது
பணத்தை எப்படி நீ களாவெடுத்தாய்?

திருடன்: அது தொழில் இரகசியம்,
வெளியிட முடியாதுங்க!

—சிவா. சந்திரன்

“சாமரன் வாங்கிக்கொண்டு வீட்ட போயிட்டுவந்து. இப்ப சாமான் குறையுதாம்!“

“வீட்ட போயிட்டுவந்து இப்படிச் சொன்னு நாங்க என்ன செய்ய ரது?“ — என்று கேட்டுக்கொண்டு அங்கு வருகிறார்.

“வீட்ட கொண்டுபோய்த்தான் முதலாளி சாமான்களை அளந்து பாக்க முடியும்?“ — என்று பவ்விய மாக ஒலிக்கும் குரவிலே கேவிதான் மண்டிக்கிடக்கிறது.

சாமான் வாங்க வந்திருந்த ஒரு பெண் இதைக்கேட்டு ‘கிணுக’ கொசிசித்துவிடுகிறார்

முடிச்சு விட் ரவிக்கையுடன், தலையில் ஒரு ஓலைப்பெட்டியுடன் நிற கும் அவளைப் பார்த்து மனம் புழுங்குகிறது! ‘பாளன் ஒரு நளக் குட்டியினர் திமிரை!‘ — உரத்துச் சொல்லப் பயம். முன்பொருமுறை இப்படி ஏதோ சொல்லப்போய்... பாளைசீவுக் கத்திக்கு அஞ்சிப் பத்து நாள் வீட்டுக்குள்ளேயே அடைப்பட்டுக் கிடக்கவேண்டியதாயிற்று.

“இப்ப என்ன சாமான் குறையுது?“

“இரண்டு கொத்தரிசி வாங்கிப் போய் அளந்து பார்த்தா ஒண்டரைக் கொத்துத்தான் முதலாளி இருக்குது!..“

“யா! அரிசி அளந்தது?“ — எனக் கேட்கும்போதே விபரம் புரிந்துவிடுகின்றது. வாங்க வருபவர் கள் முன் அத்லைக் காட்டிக்கொள்ளலாமா? அவரே முன்பு கூறியிருந்தார்: “இப்ப முந்திமாதிரியிலவ மக்கள். எல்லாருக்கும் வீடயம் புராஞ்சுபோச்சு... அப்படி அளவு

குறைக்கிறதென்டால் தொகையாக வாங்கும்போது செய்யவேண்டும். குறைந்த அளவிலே சாமான் வரங்கும்போது சரியான அளவைக்காட்டவேண்டும்!“

‘நான் தான் முதலாளி அரிசி கொடுத்தது“ என்று முனகியவாறு முருகேசு வருகின்றார்

“நீ எத்தனை கொத்தரிசி கொடுத்தனீ!“

‘சரியா அளந்து ரெண்டுகொத்தரிசி கொடுத்தது ஞாபகம் இருக்குது!...“

“இப்ப என்ன சொல்லுரையும்! நீங்க வரேக்க நல்லர எதும் ரொண்டுவாறேல்ல. ஒட்டைப்பெட்டியளைக் கொண்டுவாறது. இல்லாட்டி வழியிலேயே கொஞ்சத்தை எடுத்துட்டு...“ — அவர் முடிக்கவில்லை.

போதும்! நிறுத்துங்க முதலாளி பெரிய மனுஷன்டா எது வேணு மெண்டாலும் பேசிவிடுகிறதா... எங்கட சாமானை நீங்கூட திருடிப் போட்டு, எங்களைப் பார்த்தா திருடன் எங்கிறீங்க!...“ — வாயிலிருந்த பீடி எய்க் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அவன் கூறியிருது அவரைத் திடுக்கிட வைக்கிறது.

“என்னடா சொன்னும்? .. யாரடா திருட்டுப்பயல்!“ — அவர் ஆவேசமாகக் கத்துகிறார், கேட்டவன் ஒரு மரமேறும் வகுப்பைச் சார்ந்த வன். அவர்களது வீழிப்புணர்ச்சி அவர் உடலையே ஒருமுறை குலுக்கி எடுத்து விடுகின்றது.

அவருக்குக் கையாலாகத் தனம். அவர்களை அடிப்பதும் இழிவு; அடிபடுவதும் இழிவு. அவரது

மார்புச் சதைகள் ஒரு முறை
மேலெழுந்து இறங்குவிற்று.

ஒரே கலவரமாகிவிட்டது.

ஒருமாதிரி அந்தக் கலவரம்
அடங்கியதும், அவருக்கு ஆத்திரம்
ஆத்திரமாகவந்தது.

“சே! என்ன, ஒரு ஞாயிற்றுக்
கிழமையும் அதுவுமாக இப்படியாகிவிட்டது? அவரைப்பொறுத்தவரை
ஞாயிற்றுக்கிழமை—ஒரு திருவிழா
நாள். அதுவும் நேற்றுத்தான்
ரயிலால் வந்த, கண்ணெனிச்சல்.
அதுதீர் ஒரு எண்ணை முழுக்குப்
போட்டு, அக்காவின் கையால்
கோழிக்கறி சமைத்து, சாப்பிட்டுட்டு
ஒரு தாக்கம் போடவேண்டும் என்று
என்னியிருந்தார். அந்த நினைப்பின்
இனிமையே பாழாகிவிட்டதே!

“சே!...சிவராசா!...நான் இனி
விட்டபேறன்...நீயும் இன்டைக்கு
இதோட கைடையைப் பூட்டிக்கொண்டு
விட்டுக்குவா!... என்ன?...” — அவர்
கைடையை விட்டு வெளியேறி வரும்
போதுதான், சேரமனின் அழுகால்
கேட்கின்றது.

அவருடைய ஆத்திரம் மலையாக
வளர்கிறது. ஏன் சேரமன்
அழுகிறுன்? யாராவது அடித்துவிட்டார்களா?...அல்லது எதிலும் ஏறிக்
கீறிவிழுந்து...” — அவர் சிந்தனை
அதன்மேல் ஓடவும் மறுத்துவிட்டது.

என்ன இருந்தாலும் என் மகன்
அல்லவா? விரைந்து ‘தடதட’ வென
விகாரை வளவினுள் இறங்குகிறார்.

அவரைக் கண்டதும் சேரமனின்
அழுகை அதிகரிக்கிறது. ‘மாமா!’ —
என்று அலறிக்கொண்டு ஓடிவருகின்றன.

அம்மா-டி!

ஒருவர்: என் தமிழ் அழுகிறே?
நடிகையின் மகன்: அப்பா அடிச்
சிட்டா.

ஒருவர்: ஏன் அடிச்சா?
ந. மகன்: பலர் முன் னி லை யில்
அம்மா என்று அழைத்
ததற்காக!

— சிவா. சந்திரன்

“என்னடா ராஜா! என்ன
நடந்தது? யாரடிச்சது...” — என்ற
வாறு அவன் மேனியை பரிவாகத்
தடவும் அவர் விரல்கள் துடிகின்றன
அவருடைய பரிவு அவன்
அழுகையை விம்மலோடு கூட்டியது.

“சொல்லன்! என் அழுகிறுய்!...”

“பத்து மன்... வந்து...
வந்து...!” — விக்கலும் விம்மலும்
கலந்த அவன் வார்த்தைகள் முற்றுக
வெளியேறுமுன்னர்...”

“பத்துமனு! உண்ணை அடிச்சான்!
டேய் பத்மன் இங்க வாடா!...” —
என்று உறுமுகிறார்.

பத்துமன் பயத்துடன் நடுங்கிய
படி... “நான் ஒண்டும் செய்யேல்ல...
அவன் சும்மா அழுகிறுன்...!” —
என்று இருந்தவிடத்தை விட்டு
நகராமலே கூறுகிறார்.

இதுவரை அவா அடக்கிவைத்
திருந்த ஆத்திரம் எல்லாம், பீறிட்டு
போங்கவே, அவனைப் பாய்ந்து
சென்று பற்றுகிறார்.

“நீ அவனை அடிக்காமத்தான்
இப்படி அவன் விக்கிவிக்கி அழுகிறு
கூகும்!” — என்றவாறு தனது முரட்டு
கரங்களால் அவன் கண்ணத்தில்
அறை நந்து விடவே, ஒருவிரல்
அவனது நெற்றிப் பொட்டைத்
தாக்கிவிடுகிறது —

பத்மன் ‘ஐயோ!’ — என்ற அலறு
லுடன் மயங்கிச் சாய்கின்றன.

[தொடரும்]

இன்மை நாடுக்கும்

ஏஸ். செபாரட் ஸோம்

கர்ல்கள் கடற்கரை மணவில் தோய்ந்து கொண்டிருந்தன. மனங் எதிர்கால நினைவுகளில் தோய்ந்து கொண்டிருந்தேன் நான் நடந்து கொண்டிருந்தன. பகலின் முடிவும் இரவின் தொடக்கமும் அணைத்துக்கொள்ளும் நேரம் செம்மை நிறக் கதிர்கள் தாங்கியவன் தன் செயலை முடித்துவிட்ட திருப்தி யில் ஆழ் கடலுக்குள் சரிந்து கொண்டிருந்தான். அவன் து இறுதி முத்தம் கடல் கண்ணியின் கண்ணக்களை செம்மை நிறமாக்கியிருந்தன.

வழக்கமாக அமரும் இடத்தில் வந்து அமர்ந்தேன். நான்கு மூலை களிலும் ஆட்கள் அமரக்கூடியவிதமாக நான்கு படிக்கட்டுகள் போன்று ஆசனங்கள். நடுவில் ஒரு விளக்குக் கம்பம். நானும் நன்றானும் வழக்கமாக இந்த இடத்தில் தான் அமர்வது இன்று நன்பன் வரவில்லை. ஜில்லென்று வீசியகாற்று உடலையும் உள்ளத்தையும் இதமாகக் கிக்கொண்டிருந்தது. கையிலிருந்த புரட்சிக்கவி பாரதி தாசனின் கவிதைப் புத்தகத்தைப் புரட்டு னேன்.

“அக்கா! அக்கா! இங்க பாரேன் இந்த நாய்க்குட்டி வரமாட்டேன் னுது” ஒரு பிஞ்சக்குரல் கவிதைக்குள் கிடந்த மனதைக் கலைத் தது நிமிர்ந்து நோக்கினேன். எழுவய திருக்கும் சிறுமியோருத்தி நாய்க்குட்டியொன்றின் கழுத்தில் கயிற்றினால் கட்டி அதை இழுத்துக் கொண்டிருந்தாள். கயிற்றின் இறுக்கத்தினாலோ என்னவோ நாய்க்குட்டி அசைய மறுத்தது. சிறுமியால் ‘அக்கா’ என அழைக்கப்பட்டவள் நாய்க்குட்டியோடு போராடிக்கொண்டிருந்த தன் தங்கையைப் பார்த்து சிரித்துக்கொண்டிருந்தாள். பருவ எழில் பூத்து நின்ற அந்தப் பாவை பின்மீது பார்வையை ஒட்டினேன். கவிஞரின் வரிகள்தான் ஞாபசத் துக்கு வந்தன.

“காலை வந்த செம்பருதி கடவில் [முழுக்கிக் கணல் மாறிக் குளிரடைந்த ஒழிப் பிழம்போ] ஒரு வேளை அந்த ஒளிப்பிழம்பு தானே” என்ற சந்தேகம் வந்து விட்டது. “கதிரவன் இப்பொழுது தானே கடலுக்குள் மூழ்கினுன். அதற்குள் இந்த ஒளிப்பிழம்பு

எப்படி வரமுடியும். விண்ணி விருந்து இறங்கி இந்த மண்ணீல் அதுவும் என்முன்னால் எப்படி வரமுடியுங்? என் சிந்தனையும் சிதறி யது அவளாது புன் சிரிப்பால். விழிகள் இரண்டும் என்மீது தாவியது. வேலகள் இரண்டு உடம்பில் பட்ட வேதனை. செவ்விதழ்கள் விரிந்தன. சிலைப்பட்டுக்கிடந்த முத்துக்கள் தெரிந்தன. சிறுமி நாயைத் தூக்கிக்கொண்டாள். அவர்கள் போய்விட்டனர். கவிஞரும் அவன் கவிதையும் என்னையிட்டுப் போய்விட்டன.

கைகள் தானுகவே ஏடுகளைப் புரட்டன. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் அந்தப் புன்னைக் பூத்த முகந்தான் தெரிந்தது. பளிச்சென வீளக் கெரியவே நிமிர்ந்தேன். இருள்கு முந்து வெகுநேரமாகவிட்டது தெரிந்தது. எழுந்து தடந்தேன். வரும்பொழுது நடையிலே இருந்த தெம்பில்லை. இதயத்தில் ஏதோ ஒரு பாசம் அழுத்திக்கொண்டதுபோல். புன்னைக் பூத்த முகம் தான் இதயத்தை நிசப்பிக்கொண்டதோ?

ஃ ஃ ஃ

படுக்கையில் புரண்டு படுத்தேன். தூக்கம் வந்தால்தானே! தூக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஏக்கத்தைக் கொடுத்துவிட்ட அந்த முகம் நினைவையிட்டு மறையவில்லை.

பெண் பணக்காரனீட்டுப் பெண்ணைய்த்தான் இருக்கவேண்டும். உடை, நடை, உடலை அலங்கரித்த நகை, இவைகள் சாட்சி கூறினா. ஒரே ஒரு புன்னைக்கையை வைத்துக்கொண்டே ஏதோ பைத்தி

யக்கார எண்ணங்களை எண்ணிலிட முடியுமா? என்னையறியாமலே தூங்கிவிட்டேன்.

மறுதாள் இதே இடத்தில் வந்த மர்ந்தேன். இன்று கையில் புத்தகம் இல்லை. பக்கத்தில் நன் பனும் இல்லை. ஆனால் இதயத்தில் புன்னைக்குத்த முகம் இருந்தது. தனிசை என்று சொல்லிவிட முடியாது.

என்ன ஆச்சரியம்! தூரத்தில் வருவது அவளைப்போலவே இருக்கின்றதே. கணக்களை கசக்கிவிட்டுக்கொண்டு பார்த்தேன். அதே நடை. அதே உடை.. பக்கத்தில் தங்கை. ஆனால் இன்று நாயில்லை. என்

ப(ா)டச் சுவை!

சமயபாட ஆசிரியர்: நவராத் திரியை யரர் கொண்டாடுவார்கள்?

மாணவன்: சிவாஜியின் ரசிகர்கள் ஸ்ரார்!

மூகோள ஆசிரியர்: யாழ்ப்பாணத்தில் கலங்களை விளக்கம் எங்கே இருக்கின்றது?

ராமு: விண்டஸர் தியேட்டரில்!

—பத்மகாந்தன்

ஆசிரியர்: கடவுளைக் காண என்ன செய்ய வேண்டும்?

மாணவன்: சிர சதம் கொடுத்து “திருவிளையாடல்” படம் பார்க்கவேண்டும்!

—சிவா. சந்திரன்

அச்சமில்லை!

அச்சமில்லை!

வயது அவருக்கு வளர்ந்து கொண்டு போனது. அத்துடன் பயமும் வளர்ந்தது அந்தப் பயத்தை அறவே போக்குவரத்து விரும்பினார். யாரைக் கண்டும் பயந்துவிடக் கூடாது; எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் பயத் தினால் மாதிக் கப்பட்டுவிடக் கூடாது என்ற நிலைக்கு மனதைப் பக்குவப்படுத்த முயன்றார். கொடிய விஷப் பாம்புகள் குடியிருக்கும் புற்றுக்களின் மேல் நித்திரை செய்தார்; ஊருறங்கும் வேலைகளில் கடுகாட்டுக்குச் சென்று எரியும் பினாங்களின் மத்தியில் உலாவி னர்; பேய்களும் பிசாகசுகளும் நடமாடுவதாகச் சொல்லப்படும் இடங்களில் தனியாகத் திரிந்தார் இப்படி இன்னும் பல அமானுஷ்ய மான வேலைகளைச் செய்து பயத்தை வேலோடு கெல்லி ஏற்றித்தார். இந்த மாபேரும் சாதனை களுக்குப் பிறகு...? அவர் கல்யாணம் செய்துகொண்டார்!

இதயம் ஏனே அடித்துக்கொண்டது எனக்கேண் நெஞ்சு அடிக்கவேண்டும்? குற்றமுள்ள நெஞ்சல்லவா?

இன்றும் அதே புன்னகை. பதிலுக்கு என்னிலும் ஒரு புன்னகை. என்னைக் கடந்து போய்விட்டாள்.

தீண்மும் நான் கடற்கரக்குப் போவேன். அதே இடத்தில் அமரவேன். அவளும் வருவாள். அதே புன்னகை. போய்விடுவாள். இது வரைக்கும் எங்களுக்கிடையில் எந்த வித பேச்சுவார்த்தையும் இருந்த

தில்லை. தினமும் ஏன் அவள் கடற்கரைக்கு வருகிறாள்? காற்றவாங்கத் தான் வருகிறாரா? முதன் முதலாக என்னைச் சந்திக்குமுன்பு ஒரு வேலைகாற்று வாங்கத்தான் வந்திருப்பாள் அதன்பின்பு தினமும் ஏன் வருகிறாள்? அப்படி வந்தாலும் அந்தப் புன்னகை வறவுதை கிடக்கட்டும். நான் ஏன் தினமும் வருகிறேன்? காரணம் எனக்கே புரியவில்லை. நான் வருவதே எனக்குப் புரியவில்லையென்றால் அவள் வருவதைதான் புரியப்போகிறது!

பூக்கள் தினமும் பூக்கும். ஆனால் மறு நான் வரடியிடும். இந்தப் புன்னகை - அன்றூ பூத்த அவளுடைய புன்னகை - நானுக்கு நாள் வளர்வதுபேன்ற ஒரு பிரமை எனக்கு. பூக்கும் பூக்களுக்கு மனமுள்ளு. அவளுடைய இந்தப் புன்னகைக்கும் ஏதும் பொருள் இருக்குமோ?

நாட்கள் வந்தன. போயின. நானும் கடற்களைய விடவில்லை. அவள் வருகையும் நிற்கவில்லை, புன்னகை வளர்ந்தது. பேச்சுமாத்திரம் இல்லை. ஒருவேலை ஊனமயாகியிருக்குமோ? அல்லது நானாம் ஊமையாக்கியிருக்குமோ? இப்படி நினைத்துக்கொள்வேன். நானும் தான் பேசவில்லை. என்னையும் அவள் ஊமை என்று நினைத்துவிட்டால்? அவளை ஊமையாக்கியது நானாம். என் ஜெ ஊமையாக்கியது எது? பயமா? தமயந்தி அன்னத்தைத் தூதனுப்பினான். இராமன் அனுமாஜோ அனுப்பினான். நான் யாரை அனுப்புவது? காற்றறைத்தான் அனுப்பவேண்டும். அதையும் யாரோ அனுப்பியதாகப் படித்த ஞாபகம்.

இப்படி எதைத் தூதனுப்புவது என்ற பிரச்சனையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுதுதான் அந்த அதிகசம் நிகழ்ந்தது அதை அதிகசம் என்று தான் சொல்லவேண்டும். திடீ ரென்று அன்று அவள் வரவில்லை. கதிரவன் வந்தான். கடலுள் மறைந்தான். காற்றுவந்தது. ஆனால் அவள் வாவில்லை இதை நான் பொட்ட படுத்தவில்லை. ஏதும் சுகயீனமா யிருக்குமென்று நினைத்துக்கொண்டேன். அவனும் மனி தப்பிற விதானே!

மறுநாளும் அவள் வரவில்லை, அதற்கு மறுநாளும் வரவில்லை, அவளைப் பார்க்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, அந்தப் புன்னைசையைப் பார்க்காமல் எனக்குப் பைத்தியமே பிடித்துவிடும் போவிருந்தது.

முப்பது நாட்கள் மறைந்தன. என் இதயம் முப்பது பெருமுச்சுக்களை இழந்தது.

வெள்ளிக் கிழமையொருநாள். கோயிலுக்குப் போகவேண்டுமென்ற ஆசை என்னுள்ள எழுந்தது அதிகமாக நான் கோயிலுக்குப் போவது கிடையாது சந்தடியற்ற ஒரு நேரத்தைத்தான் கடவுளை வழிபட நான் தெரிந்துகொள்வது கோயிலுக்குள் அடியெடுத்து வைத்த என்னை கம் மென்றெழுந்த கற்பூரவாசனை வரவேற்றார். இப்பொழுதுதான் பூசையொன்று நடந்துமுடிந்த அறிகுறி தெரிந்து அர்ச்சகர் யாரோ ஒரு இளம் தம்பதிகளுக்குப் பிரசாதம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். பிரசாதர் பெற்றுக்கொண்ட தம்பதி கள் வெளியேற்ற திரும்பினர். என்கண்கள் ஒருவிதாடி அந்தப் பெண்ணின்மீது நிலைத்துநின்றலை. திடுக்கிட்டுவிட்டேன். சந்தேகமில்லை. அதே பெண் சடற்கரையில் தினமும் புன்னைக்கொடு ஊமை நாடகம் நடந்துவரான அவளே தான். அந்தப் பெண் என்னைக் கண்டிருக்க நியாயமில்லை. நான் மறைந்து

கொண்டேன். அவர்கள் வெளி யேறிப் போய்விட்டனர்.

வெளி யே காரின் ஒசை தேய்ந்து மறைந்தது. திக்பிரமை பிடித்தவன் போல் நின் றிருந்த என்னிடம் அர்ச்சகர் பிரசாதத்தை நீட்டி வர். கைகளை நீட்டிப் பிரசாதத்தை வாங்கிக்கொண்டேன்.

“என்ன அர்ச்சகரே! இப்பொழுது நடந்த பூசை அந்தத் தம்பதிகளுடையதா?” அர்ச்சகரிடம் கேட்டேன்.

“ஆமாம் தம்பி! புதுத்தம்பதின்க. நேற்றுத்தான் திருமணம் நடந்தது” அர்ச்சகர் சொல்லிக்கொண்டே போய்விட்டார். நானும் திருப்பினேன். நேராகக் கடற்கரைக்கு வந்தேன் அதே பழைய இடம். இன்று நான் அவளை எதிர்பார்க்க வில்லை. எதிர்பார்க்க எனக் கென்ன பைத்தியமா?

விளக்குகள் எரியத் தொடங்கிய தும் ஏழுந்தேன். நடந்தேன் ஊமை நாடகத்தை முடித்துவிட்ட திருப்தியில். நடந்த முடிந்தது. ஆனால் நாடகத்தின் நாயகியை மறக்க முடியவில்லை.

அன்றைய இரவு முடிந்தது. பொழுது விடிந்தது. எத்தனையோ இரவுகள் முடிந்தன. எத்தனையோ பொழுதுகள் விடிந்தன. அவை வருடங்களாகின.

பல வருடங்களுக்குப் பிறகு இன்று இதே கடற்கரையில் இருக்கிறேன் இடம் புதிது. இளைமென்னிடம் இல்லை. கண்களின் அன்றைய ஓளி இல்லை. கைகளில் வலுவில்லை. கால்களில் தெழில்லை. ஆனால் இதயத்தில் மாத்திரம் அந்த ஊமை நாடகத்தின் கதாநாயகி புன்னைக்கொண்டிருக்கிறார். செடிகள் வாடுவதுண்டு. இதயத்தில் பசுமையாகிவிட்ட நினைவாடுவது கிடையா.

“அன்பு!” இந்தச் சொல்லுக்

இடுயக்கோவில்!

குத்தான் உலகில் எவ்வளவு செல்வரக்கு! பணிமலரில் தொங்கி நிற்கும் அழுதத்துளியென மனதில் உறையும் இந்தத் தீஞ்கவை அமிழ் தம் சில நேரங்களில் கொடுங் கூதலாய் உடலைச் சிலிர்க்க வைப் பது ஏன்? பிரச்சினைகள் அலைமோத நடைபயிலுகிறார்களான்! உள்ளக் கடலில் துண்ப அலைகள் சீறிப்பாய் கின்றன. வீரியும் மலரைத் தழுவி வரும் தென்றலின் இலேசான மனத்தைப்போல ஏக்கம் பரவு கிறது. “இந்நேரத்தில் மாத்திரம் அவரைக் காணக்கூடாதா? கண்டால்...!” இனம் புரியாத ஏக்கம், உள்ளத்தின் நெருடல். “சே என் எண்ணம்!...” நீரு பூத்த நெருப்பாகக் கிடந்த எண்ணங்கள் இன்று தண்வாகவே உருவெடுக்கின்றன. ஆழ்ந்த சோகத்துடன் எதிரே தெரியும் வெளியை நோக்கினான். வானம் சிவக்கிறது; அவளின் உள்ள மும் அதே நிறத்தில் குருதிக் களமாகக் காட்சியளிப்பதுபோலொரு நினைவு; இழையான முச்ச. கண்களை முடிக்கொள்கிறார்கள். பிடிப்பற்ற வாழ விலே ஒரு திருப்பம்; மட்டக்களப் புக்கு அவளை மாற்றிவிட்டார்கள். இன்றுதான் பணியேற்ற நாள். அனைத்தும் புதுமுகங்கள். துருவி ஆராயும் சிறுவளைப்போல் அவள் உள்ளத்தில் பரபரப்பு; துடிப்பான நினைவுகள்.

பணி

“நான் நர்சாகிவிட்டால் நிம்மதி கிட்டும் என்றிருந்தேனே! ஆனால் என்மனம் அதிலும் நிம்மதிகாண வில்லையே!” தன் ஜென்ற முச்சக்குப் பதிலாக வெந்தண்வாய் வீசு

கிறது சுவாசக் காற்று. உள்ளத் தையே உருக்கி, நீராக்கி, நீர்ப்பாச்சி அன் பெனும் வயலை வளர்க்க முயன்று தோற்றவன்தான் அவன்! கண்முன்னே மொட்டவிழ்ந்த மல்லே துணை. வண்ணச் சிறகடித்துப் பறக்கும் பறவை என்று தன்னை என்னிக்கொண்ட காலம். காலத்தின் பிடியில் ஓர் இளக்கம்; உள்ளத்தி லுக் எக்க நினைவுகள் படரத்தொடங்கும் நேரம் சிப்பிக்குள்ளிருக்கும் முத்து தகுந்த காலத்தில் மனிதனின் கைக்குள் கிடைக்கும்போது அதன் செழிப்பு; இறுமாப்பு... அவளின் மனத்திலும் இறுமாப்பு. அன்புசேர்வாழ் வுக்குத் துணையரஞ்சன் அரவிந்தன்.

அழகென்ற ஒன்றை அவளால் நினைக்கமுடியவில்லை. அழகொன் றில் தானு வாழ்வு? கயிற்றால் கட்டுண்ட கரும்பின் நிலை. மனதாலே கட்டுண்டார்கள். வாய் மொழிபேசவில்லை. உள்ளம் பேசியது அவன் மனதிலே உயர்ந்தான் அவன் தூய வெணபணியின் வனப்பு அவளிடம் இருந்தது. தேமாமலர்களின் மணம் லேசாக ஊடுருவும் நேரத்தில் அதன் இன்பம்! அதனைத்தான் மாணசீகமாக அணைத்தனர் இருவரும்.

வாணியின் உதடு லேசாக விகிறது. தெருவழிகளிலே நிற்கும் தேமா மரங்களைக் கண் நோக்குகிறது. கரும்பச்சைகளிரும் இலைகளின் நடுவிலே வெண்முத்தாய் சிரிக்கும் மலர்கள். தன் வாழ்வின் ஒவியமே அதுதான். என்ன ஏங்கள் சூழுகின்றன. இந்தச் சாதி ஏன் வந்தது?

மலர்களிலே பேதமில்லை; பூஞ் சிறஞ் சிரித்துப் பறக்கும் பறவை

களிலே ஜாதி என்ன? மதம் என்ன? இன்பமாக வாழவில்லையா அவைகள்? ஆழ்ந்த முச்ச வெளிப்படுகிறது அவளிடம், தனது வாழ்விலே பினவு. ஜாதி வேற்றுமை கட்டிய பினவு. என்னவே முடியவில்லை அவளால். வாடிய பூக்குருத்துபோலே ஒரு வாட்டம். சோர்ந்துநடக்கிறன்.

கால்கள் கெஞ்சகிள்ளன. வழியிலே பூந்தோட்டம் என்ற பெயரிலே சில மரங்களும் வாங்குகளும் தென்படுகின்றன. மெதுவாக நழைகிறன் “வாணி!” அழுத்தை வராத்தெடுத்த குரல். தலை திரும்புகிறது. “ஆ!... நீங்களா?” வார்த்தைகள் வெடித்தன உள்ளத்தில். கோடானுகேடி காலம் காத்திருந்து அதன் பின்னே அழுதம் கிடைத்தால்!... உள்ளம் பொங்கி வழிகிறது. “தினகத்துவிட்டாயா? என்ன எல் உணக்கு அபாயமில்லை. என்றுணர்ந்தால் இப்படி உட்கார்.” அவனது குரல் கம்பிரத்துடன் ஒலிக்கிறது. மெதுவாக அமர்ந்தபடி அவனை நோக்கினால், அவனது வாய் துடிக்கிறது.

“இங்கு எப்படி வந்தாய்? நானும் நேற்றுத்தான் மாற்றலாகி வந்தேன். இப்போதானை மாற்றலாகி வந்தேன். இப்போதானை ஆசிரியன்.” நாலு வருடங்களுக்கு முன்னான் கண்டவரா இவர்? துள்ளித்திரிந்த அந்த உருவம் அவளுக்கு நினைவு வருகிறது.

பல்கலைக்கழக முடிவுகள் வந்த அன்று, அவள் எஸ். எஸ். சி. படித்துக் கொண்டிருந்த சமயம் து. “கங்கிரஸ்ஜூஸ்லேசன்ஸ்”—அவளது

குரல் அவனுக்குத் தேவா மிர்தமாகி னிடுகிறது. ‘மிக்க நன்றி’ கண்களா வேயே தெரிவிக்கிறான். அன்றுதான் கடைசியாகச் சந்தித்தது.

அதன்பிறகுதான் அவள் துவாழ்விலே புயல் வீசத் தொடங்கி யது. அவர் வேறு சாதியாம். அவளது உள்ளத்தில் இடி இறங்கிய மாதிரி இருக்கிறது. “அப்போ என்னிலை?” முதிராத் பருவத்திலேயே ஏக்கம் சூழ்ந்து விடுகிறது. “அப்போ என் எதிர்காலம்...” சிந்தனைக் கொட்டி நீரைகிறது. எவ்வளவோ இன்னல்களுக்கிடையிலே மருத்துவப் பணிப்பெண்ணை மாறியது எல்லாமே கனவுபோல் தெரிகிறது.

“வாணி!” அவனது குரல் கண்டி இழுக்கிறது. “என்ன யோசிக்கிறுய? நாமிருவரும் ஒருவரை ஒருவர் மறந்துவிட்டாலும் எமது உள்ளங்கள் மறக்க மறுக்கிறதே!” ஆழ்ந்த மூச்ச வெளிப்படுகிறது. இருவரது கண்களும் எதிரே தெரிந்த தேமாமர மரமெரன்றை நேரக்குகின்றன. வெண்முத்தாய்ச் சிரிக்கும் மலர்கள்! நடுவிலே தெரியும் மஞ்சள்வண்ணத்தின் இயைவு! அவன் ஒரு நாள்கூறியது அவளின் நினைவுக்கு வருகிறது. மஞ்சளுக்கும் வெள்ளைக்கும் பொருத்தம் அதிகமில்லை. ஆனால் இந்த மலரிலே அவை பொருந்தும் அழகைப் பார்த்தாயா? அந்த மஞ்சள் வண்ணத்தாலேயே அம்மலர்க்குடிய அழகு பெறுகிறதே! நாமும் அப்படித் தான், நீயும் நானும் சாதி என்னும் பேரர்வையிலே பொருந்தாத வண்ணங்கள்! ஆனால் எமது நீடியத்தில் உன்னால் அழகு பெறுவது நான் தான்” சிந்தனை மெதுவாகக் கலை கிறது.

அர்த்த பாவங்கள் இருவர் முகங்களிலும் மாறிமாறிப் பிரதிபலிக்கிறது. “வாணி! என் மனம் இன்று உன்னைக் காலை வேண்டும் என்று நினைத்தது. அதன்படியே கண்டுவிட்டேன். உன்மனமும் அதைத்தான் என் ணி யிருக்கவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். உண்மை தானு!” அவனது குரல் தெர்முந்து ஒலிக்கிறது.

“ஜயோ! என் இப்படி மாறிவிட்டோம். உங்களை நம்புகின்றேன். என் மனம் கட்டவிழரதபடி இருக்க முயற்சி எடுக்கிறேன்! அது வெற்றி பெற உதவுமாட்டார்களா?” மனம் கதறுகிறது. ஆனால் வாய்மட்டும் “அப்படியில்லையே!” என்று பொதுவாகக் கூறுகிறது.

நான்கு வருடங்களாகக் கதையாமல் காணுமலிருந்துள்ளங்கள் உறவாடுகின்றன வரய்மட்டும் மூடிய சிப்பியாக இருக்கிறது அராவிந் தனின் அதரங்கள் விரிகின்றன “நான்கு வருடங்களாக முயன்று இன்றுதான் இது என் கைக்குக்கிடைத்தது” அட்டையைத் திருப்பிக் காட்டுகிறான். “திரைக்குப்பிள்” அந்த நாவலைக் கண்டதும் அவள் உள்ளாம் பரகாய் உருகியது. எனக்குப் பிடித்த நாவல்” என்ற வியாசத்தில் ஒருநாள் ஆப் புத்தகத்தைப் பற்றி எழுதியிருந்தார். அவனும் அதை அன்று வரசித்தான். ‘இவ்வளவு தூரம் எமக்குள் நடந்த ஒவ்வொரு செயலையும் நினைவுக்கு கிறுரா?’ அவனுக்காக அவளது உள்ளாம் அழுகிறது. “நீ விமர்சித்த அந்தப் புத்தகத்தை இன்று வரசிக்கப் போகிறேன்” பெருமையுடன் ஒலிக்கிறது அவன் குரல்.

அவளது வாய் எந்தேரமும் 'சூசன'வென்று கணதக்குமே! இன்று, ஆடாத சிலையாய், அசையாத உருவாய், பேசாத மெளனமாய் இருக்கிறனே! வியப்புடன் பார்க்கிறுன் அவளிந்தன. "வாணி! ஒரு கடிதமாவது உன் நிலையைப்பற்றி எனக்கெழுதக்கூடாதா? அதற்கும் அருக்கையற்றவனு நான்" உங்கிடயர்ந்த குரல் சன்னமாக அடிகிறது.

அவளது விழி மஸ்களில் கண்ணீர் முத்துக்கள். மனதிலே நடக்கும் போராட்டங்கள் அவளது முகத்திலே பிரதிபலிக்கின்றன. ஆதரவற்ற முழுநைத் போவோர் வருவோரைப் பார்த்து ஏங்குமே? அதே தோற்றத்தில் வாணியைக்காண அவனுள்ளும் வெதும்புகிறது. "வாணி! ஏதும் புண்படும்படி நடந்துவிட்டேனு? அப்படியானால் என்னை மனித்துவிடு"—அவளோப்பார்க்கும் பார்வையிலே இரக்கம் வழிந்தோடுகிறது.

"வாணி! நீ கலங்குவது எனென்று தெரியும். உன்னுடன் சேர்ந்து உன் இலட்சியத்தில் நானும் பங்குகொள்ள விடு. ஆனால் ஒன்று கூறுகிறேன். வாழ்ந்தாலும், தாழ்ந்தாலும் பேசக்கூடிய உலகம் இது இதை உனக்கு ஆதரவாக நிலைக்காதே! உன்னை, உன்னால் கொண்டு நடத்த முடியுமானால் மாத்தீரம் கூறு, நானும் உனக்கு உதவுகிறேன்" அவளது முகம் பல வண்ணக் கலவைகளின் இருப்பிடமாக மாறுகிறது. தினாறுகிறுன். அவன் அவளோ மனக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆதரவற்ற உலகத்தில்

அவன் ஆறுதலிலே அவள் வாழ்ந்து விடலாமே! அவளின் மௌனத்தை வேறு விதமாகப் புரிந்துகொள்கிறுன். தோல்லதந்த அயர்ச்சி அவளைக் குழுகிறது. மெதுவரக விடை பெறுபவன்போல் எழுகிறுன்.

"சிறிது நேரம் எனக்காக இருப்பிரகளா? உறுதியுடன் வெளிவருகிறது அவளின் குரல். அவனுக்கு விசித்திரமான பெண்ணாக அவள் தெரிகிறுள். வியப்பின் விளிம்பில் நிற்கிறுன். "நானும் உங்கள் நிலையில் தான் இருக்கிறேன். எம்மிருவரையும் வேறுபடுத்திப் பேசாதீர்கள். இதயம் சிந்திப்பதுதானே செயலாகிறது ஆனால் வாய்திறந்து கணதக்க அதற்கு வாய் ஏது? மூனையில் உதவியால்தானே அதன் எண்ணாத்தை வாய்மூலம் தெரிவிக்கிறது. ரோஜா இதழ்களிலே பணித்துளிகள் தெரிகின்றன. அவைக்கு ரோசா இதழ்களின் பட்டுத்தன்மையில் இன்பம் தான். ஆனால்... கதிரவளைக்கண்டதும் அதனுடனே ஜக்கியமாகி விடுகிறதே! நாரும் பணித்துளிகள் தான்! பூவிதழ்களிலும் மென்மையான அண்புத்தனையில் கட்டுண்டோம். இன்று கடமையெனும் கதிரவன் முன் கணந்துவிடுவோம்." பெருமுச்செறிகிறது அவள் மனம். சிறிது நிறுத்துகிறுள்.

"வாணி!" குரலே எழும்பவில்லை. கணகள் மஸர அவளை நோக்குகிறுன். செல்லவிப்பதுபோல் ஒருணர்வு. "இன்று உணர்விலே-என் உதிரத்திலே கலந்து உருகி, அதுவாகவே உன்னைப் பாவீக்கின்றேன். இருவரும் கடமைக்காக வாழுவோம். ஆனால்... ஆனால்..."

அவன்து கண்களில் வேசான கலக்கம் தெரிகிறது.

“எனக்காக... என் மனம் விரும்பும் ஒன்றைச் செய்வாயா?” குரல் தயங்கித் தயங்கி ஒவிக்கிறது. அவளின் தலை வியப்பால் நிமிருகிறது. ‘ஆண்மை நிறைந்து கலக கத்தையே அறியாமல் வளர்ந்த இவரா இன்று கலங்குகிறார்’. அவளின் எண்ணத்திலே அவளின் உருவம் உயருகிறது. அவளே பனிக்கடடியாகக் கரைகிறார். ‘வாணி உலகம் எம்மை மறந்துவிடலாம். நான் வேறு சாதிதான். ஆனால் உலகறிய கணவன் மனைவிபட்டம் வேண்டாம், என் மனதில் அதே பதனியில் நீ இருப்பாயா?’ ஆர்வம் கண்களில் மின்னுகிறது.

திகைக்கிருள் வரானி. சொட்டிவிட்ட தேமர மலர்களின் ஆழ்ந்த மணமாக ஓவ்வொரு சொல்லையும்

ஆர்வத்துடன் ஜீரணிக்க முயலுகிறார். ஆனந்தத்தில் - பண்பாளன் ஒருவனை நேரித்துவிட்ட உணர்வில் மயங்குகிறார். அவள் து வீழிகள் ஆர்வத்துடன் அவனை நோக்குகின்றன. அவன்து அரவணைப்பின் கக்தை மனக்கண்ணில் கண்டு மகிழ்கிறார். “என்னையும் இதுபற்றிக் கேட்கவேண்டுமா?” காற்றிலே தேய்ந்து மறைகிறது அவள் குரல்!

இதுதியான பெருமுச்சில் இருவருமே இவ்வலகிற்கு வருகின்றனர். இறுதி விடையுடன் புறப்படுகிறார். அமைதியுடன், கண்ணிருக்கிடையில் சிரிப்பாக, முத்துதிர்க்கும் சிப்பியாக அவளுது வாயினிற்து முடுகிறது. அவன்து கண் பார்வையில் அவன் சிறிதாகிக்கொண்டே போகிறார். அவள்து கவலைகளும் சிறிதாகி மறைந்துபோன அமைதியில் மீண்டும் நடைபயிலுகிறார் புதுப்பெண்ணைக்!

R.V. கவுடர் R.V.G. பீடிகள் மேலானைவை

தயாரிப்பாளர்கள்:-
R V G பீடி கம்பெனி,
34, மாணிப்பாய் கேட், யாழ்ப்பாணம்.

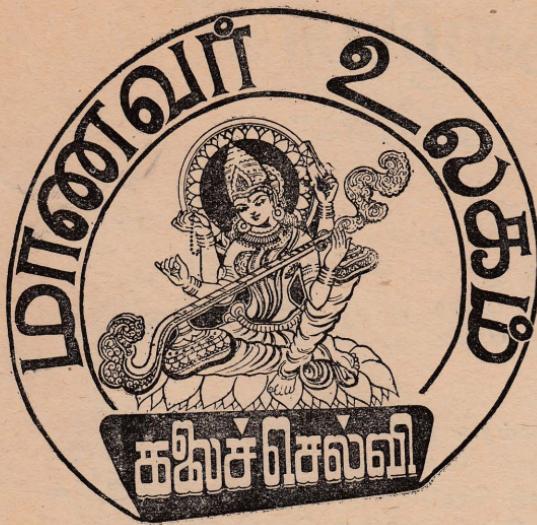
தொழிலாளி

“அண்ணல்”

கண்ணுக் குற்ற, பூங்கா சோலை கனிம ரங்கள்
உண்ணுங் கறிகாய் இறப்பர் கொக்கோ தேயிலையும்
பண்ணிக் குவித்துப் பாசை ஓட்டும் பய னுதவி
மன்னிற் செய்யும் பிரமன் அவனே தொழி வாளி!

காவயஞ் சிறக்க வாய்ந்த இயற்கை வளம் யாவும்
மெய்யின் உழைப்பால் மேவி அழகு மெரு கேறச்
செய்வான் தொண்டு செகமே மினுங்குஞ் செயல் தந்தோன்
மெய்யம் புவியின் பிரமன் அவனே தொழி வாளி!

ஒடுங் காருக் கெரமுங்காம் வீதி உயர் வாளைச்
சாடுங் கருவி சமுத்திர மூலவுஞ் சாத னங்கள்
காடு களொந்த கழனி உணவு உடை செய்தும்
பாடு படுவான் பாரின் முதல்வன் பாட்டாளி!

மாணவ மணிகளே!

இவ்விதம் முதல் உங்களுக்கென “மாணவர் உலகம்” பகுதி ஆரம்பமாகின்றது. இதில் முழுக்க முழுக்க உங்களின் படைப்புக்களே இடம்பெறும். மாணவர்களுக்க் கருத்துக்களைப் பரிமாறி கொள்ளவும், அனுயுக அறிவைப் பெறவும், புதிய எழுத்தாளர்களாய்ப் பரிணமிக்கவும் உங்களுக்கு இப்பகுதி பேருதலி புரியும். அங்கத்தவர் மட்டுமே இதில் எழுதலாம். இங்கே பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள

அங்கத்தவர் பத்திரத்தை நிரப்பியனுப்பினால் உங்களுக்கொரு அங்கத்தவர் இலக்கம் அனுப்பிவைக்கப்படும். நாம் நடாத்தும் போட்டிகளில் அங்கத்தவர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர். எமது முத்திரை பெறித்த அத்தாட்சிப் பத்திரமும் அங்கத்தவர்களுக்கு வழங்கப்படும். எங்கே, கவையானவற்றைச் சுருக்கமாக எழுதுவங்கள் பார்ப்போம். அடுத்த இதழில் பேனநண்பர் பகுதியென்று இடம்பெறும். நீங்களும் மாணவ விற்பனையாளராக விரும்பினால் உடனே எமது நிர்வாகியுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

வணக்கம்.

கசப்பு

'இனந்தெரியாத வெறுப்பு' என்பார்களே! அத்தகைய வெறுப் பைத்தான் எனது நண்பன் ஆனந் தன் தயாளன் மீது கொண்டிருந் தான். "எனக்கு அவனைக் கண்டால் பிடிக்காது" என்பான். 'என் பிடிக் காது?' என நான் கேட்டால் "அது தான் தெரியவில்லை" என்பான். இந்த வெறுப்புக்கு வேறு என்ன தான் பெயரோ?

நான், ஆனந்தன், தயாளன் மூவருங் ஒரே பாடசாலையில் படித்து யழூப்பாணத்திலேயே வேலைபார்த்து வந்தோம். எனக்கு இருவரும் சாதாரண நண்பர்களே. ஆனந்த னுக்குத் தயாளன் மீது என்றைக் குமே ஒரு இகழ்வுணர்ச்சி இருந்தது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் மட்டக்களப்புக்கு இடமாற்றம் செய் யப்பட்டேன். அங்கிருந்து கொண்டு நான் இருவருடனும் கடித்த தொடர்பு கொள்வதுண்டு பாடசாலை நட்பல்லவா?

நாட்கள் வாரங்களாக வாரங் கள் மாதங்களாகின ஆனந்தனுடன் கடமைபுரிந்த ஒருவர் மட்டக்களப் புக்கு மாற்றலாகி வந்திருந்தார். அவரிடம் ஊர்ப்பு தீனங்களை விசாரித்தபொழுது அவர் ஒரு திடுக் கிடும் தகவலைக் கூறினார். அது ஆனந்தன் ஒரு குடிகாரனுக் காறி யிருக்கிறான் என்பதே. அன்றமுதல் நான் ஆனந்தனுக்கு எழுதும் கடித்துப் பதில் இதைக் கண்டித்துப் புத்திமதி

கள், பொன்மொழிகள், ஏராளமாக எழுதி னேன். அவனும் நன்றி! நன்றி! எனப் பதில் எழுதுவான்.

ஆறு மாதங்களின் பின் உறவினர் ஒருவரின் திருமணத்தில் கலந்துகொள்ள நான் வீவு எடுத்துக் கொண்டு யழூப்பாணம் வந்தேன். அன்று பின்னேரம் ஆனந்தன் வீட்டுக்குச் சென்றேன்.

ஆனந்தன் என்னை நன்கு வரவேற்றுன் நாம் பலவிடயங்களையெல் வாம் கதைத்தோப். இறுதியில் நான் அவனிடம், "நீ குடிப்பழக்கத்தை விட்டிருப்பாய் என நம்புகிறேன்" என்றேன். அவன் "ஆம்" என்றுள் "நான் எழுதிய பொன்மொழிகள், புத்திமதிகள் வீணபோகவில்லை"

அன்புகொள்வாயே!

பநந்தே பருந்தே தூக்காதே
பாவம் சோழிக் குஞ்சகளை
இரும்பாலமைந்த உன்னுள்ளம்
இழக அன்புத் தீ தேவை

★
தாயின் அன்பு உணக்கிலையா
தாயாய் நீயும் இருக்கின்றாய்
சேயினுள்ளம் அறியலையா?
சேயாய் நீயும் இருந்தாயே

★
உயிரைக் கொன்று குடிக்காது
உயிர்மேல் அன்புகொள்வாயே
பயிர் போல் சுரத்த தாயுள்ளம்
பதறியேங்கச் செய்யாதே.

— உழவன்

என்றேன். ‘அதுதான் இல்லை. நீ எழுதியன எனக்கு ஒன்றும் புதியன இல்லை. அவைகளை வாசித்துக் கொண்டே குடித்தவன் நான், என்னைத் திருத்தியது அவைகளால்ல வேறொன்று’ என்றார்.

எனக்குத் திசைப்பாக இருத்தது. எனது பொன்மொழிகள் புறக் கணிக்கப்பட்டனவே என்ற ஏமாற்றம் எனக்கு ஏற்பட்டது. இருந்த போதிலும் சமாளித்துக்கொண்டு ஆர்வத் துடன் “அது என்ன வேறொன்று?” என்று கேட்டேன். “என்னுல் வெறுக்கப்பட்டு, கீழானவ னுக மதிக்கப்பட்ட ஒரு வனது வாயிலிருந்து வந்த ஒரே ஒரு வார்த்தை - ‘நீ குடிகாரன்’ என்ற அந்த வார்த்தையே என்கூத் திருத்தியது. கம்மா திருத்தவில்லை. என் உள்ளத்தைச் சுட்டுப் பொசுக்கித் திருத்தியது. நீ எனது நண்பன். நீ எழுதிய கணக்கற்ற பொன்மொழி களுக்கில்லாத ஒரு சக்தி அவனது

தமிழ்

தமிழ் நமது தாய் மொழி. தமிழ் இசை நம் நாட்டுச் செல்வம். இசைக்கு வேண்டிய நயங்களெல்லாம் தமிழ்ப் பாடல்களிலே இருக்கின்றன. “இரண்டு முக்கிய விடயங்கள் மனிதனின் வாழ்க்கைக்கு வேண்டியன. இந்த இரண்டு விடயங்களிலும், எந்த ஊரைச் சுற்றினுலும், நாடேரடித் தனம் செய்தாலுங்கூட, அவனவன் தேசத்து விடயங்கள் தான் அவனுக்கு ருசியைக் கொடுக்கும்” என்று கூறினார் சீன அறிஞர் வின்யூடாங். அவர் கூறிய இரண்டும்

ஒரே வார்த்தைக்கு எப்படி வந்தது? அதை நீ தான் கூறவேண்டும். என்று உணர்ச்சியுடன் ஆனந்தன் கூறி முடித்தான்.

இவற்றைக் கேட்டதும் ஆனந்தனைத் திருத்தியது தயாளன்தான் என எனக்குப் புரிந்தது. “தான் உனக்கு எதைக் கூறினாலும் அவை உனக்குச் சாதாரணமாகத்தான் தெரியும். காரணம் நான் உனது நண்பன். ஆனால் தயாளன் உண்ணிடம் ஏதேனும் கூறினால் அவற்றையிட்டு நீ சிந்திப்பாய். காரணம் அவன் உனக்குப் பிடிக்காதவன். அதுவும் ஒரு உண்மையைக் கூறி விட்டானே என்றால் அது உன்னை உடனடியாகத் திருத்திவிடும். நீ கீழானவரை மதிக்கும் ஒருவனிடமிருந்து வரும் ஒரு உண்மை லேசானதல்ல. அது ‘கசப்பான உண்மை’ அதற்குச் சக்தி அதிகந்தான்” என்றேன்.

—த. சிவநாதன்.

இசை.

சங்கீதமும் உணவுமே! எத்தேசத் திலும் இசை அத்தேச மொழியிலேயே பாடப்படுகின்றது. இசையைப் பொருளாழம் அறிந்து கேட்டால்தான் இன்பம். இல்லாவிடில், சத்தத்தைக் கேட்கும் ஒரு வித மகிழ்வேயன்றி, இன்பமில்லை. “தமிழ் இனிமை; இசையும் இனிமை” — என்பர் திரு. வி. க. எனவே இரண்டும் சேர்ந்த இசையை ரசிக்க நாம் தமிழே பாடவேண்டும்.

— அல்லாமாய்தான்

“கள்ளுண்க” என்கின்றுர் வள்ளுவர்!

கீள், களவு, காமம், கொலை போன்றவற்றை மனிதன் மறந்து வழங்கவேண்டும். அப்படி அவன் மறந்து வாழ்வானேயாகில், மனிதனில் அவன் மேலானவன், என்ற ஸ்தான த்தை அடைகின்றான். இதைச் சைசுசமயம் மட்டுமல்ல நிக்கிறின்தவம், இஸ்லாம் போன்ற சமயங்களும் மனிதனுக்குப் போதிக்கின்றன. அப்படி இருக்குப் போது; வள்ளுவர் பெருமான் “கள்ளுண்க” என்றால் யார்தான் ஆச்சரியப்பட மாட்டார்கள்?

இரண்டடிக் குறளால் உலகைத் திருத்திய உத்தமராம் வள்ளுவர் “கள்ளுண்க” என்று சொன்னாரா? என்று ஒரு குறள் அபியானி நினைப்பது எனக்கு தெரிகின்றது.

“கள்ளையனில் உண்க” என்று வள்ளுவர் சொன்னார். நீங்கள் திருக்குறலைப் புட்டிப்பாருங்கள். உண்மை விளங்கும். விரும்பினால், கள்ளை அருந்துங்கள். நான் சொல்ல வில்லை, வள்ளுவப் பெருந்தகை சொல்கின்றார். நன்றாக அருந்துங்கள் ஆனாலும்! என்ன திகைக்கின்றீர்களா? திகைக்க வேண்டாம். சான் ரேரால் மேன் நிலையில் வைத்து என்ன பபட விரும்பாதவர்கள் அந்தக் கள்ளை உண்ணலாம்! என்ன முழிக்கின்றீர்கள்? போங்கள். ஏன் அசடு வழிகின்றது?

“உண்ணாற்க கள்ளை உணில் உண்க சான் ரேரான் எண்ணப்பட வேண்டாதவர்—என்று தான் வள்ளுவர் கூறுகின்றார்!

—சிந்தனைச் செல்வன்

பொசன்

நூடிதுயர்ந்து கம்பீரமாக அருள் பெற்று நின்ற அம்மலையின் பெயர் அம்ப(த)தனை. சுவையிக்க மாங்கனிகளைக் கொண்டதால் அப் பெயரைப் பெற்றது. அங்கேதான் 368 சமித்தியங்களும், 240 விகாரைகளும், 1400 மலைக் குன்றுகளும், 32 மண்டபங்களும், 24 தியான கூடங்களும் இருந்தன. இன்றும் அவற்றில் ஒரு சிலவற்றை நாம் காணலாம். இவற்றைத் தவிர கந்தக சமித்திய, கிரிகந்த சயித்திய, மதாசேய, முதலிய பிரமாண்மானாட்கோபாக்களும் இருக்கின்றன.

இவ்விடத்தில் 2000க்கு மதிகமான பெளத்த சந்நியாசிகளிருந்தார்கள். இந்த மலைதான் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பகவான் புத்தரின் இரு அற்புத சீடர்களை வரவேற்றது. ஆழத்தில் பெளத்த மார்க்கத்தைப் பரப்பிய மகிழ்தனும், சங்கமித்தை யுமே அவர்கள். அவர்கள் வந்திரங்கிய அவ்விடம் பெளத்தர்களின் புணித தலம். ஆமாம்! அதுதான் அநூராதபூரதுக்கு 8 மைல்களுக்குக் கிழக்கேயுள்ள இன்றைய மிகிந்தனை. இந்த ஞாபகாரத்தமாகத்தான் ஐங்கும் திகதி கொண்டாடப்படுகிறது பொசன்.

—“அலெக்ஸ்”

அடிகளாரும்

அரூப்பாவும்

“உதயம்” இதழின் கொரவ ஆசி ரியருக் கிருந்து இலக்கியப் பணி புரிந்த திடு. மூர்த்தி. இப்போது கல்வித் தலைஞர் களத்திற் கடமையெற்றுமின்றுர். தமிழ் நாட்டுப் பாடப் புக்கத்தொன்றில் “நயம் படவரை” என்ற இவருடையகட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது.

★ வை. அந்வரதவினாயக மூர்த்தி ★

நீர் வளம், நிலவளம், தெய்வமணம் பெற்றுத் திகழ்வது சோழ நாடு. அந் நன்னூட்டில் நடுநாயகமாக விளங்குவது தில்லையம்பதி, அங்கு சிற்சபை பொலியத் திருநடனம் புரியும் அற்புதக் கூத்தன் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கிறான் அப்பதிக்கு அண்மையில் உள்ள மருதூர் எனும் ஊர் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றதாகும். அன்பு நெறியை அவனிக்கு உணர்த்திய அருந்தவச் செல்வராம் இராமவிங்க அடிகளாரை - சாதி சமயப் பூசல்களால் சிதறுண்டு கிடந்தமக்கள் சமுதாயத்தைச் சுத்தசன்மார்க்க நன்நெறியில் வாழுவைப் பதற்கென அவதரித்த மகாணமாந்தருக்குள் ஒரு தெய்வத்தை எமக்கு அளித்துப் பெருமை படைத்தது அத்திருநகர்.

மருதூரில் சிவபக்தியும் செந்தெறி மாண்பும் பொருந்திய இராமையா பிள்ளையும் சின்னம்மையும் நடத்திய இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தின் பயனுக 1823ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் ஜிந்தாம் நாள் அடிகளார், அகிலம் அனைத்தையும் அன்பு நெறியால் ஆட்கொள்ள அவதரித்தார். கருவிலே திருவுடையராக விளங்கிய அடிகளார் தமது

இளமைப் பிராயத்திலே இன்சுலை மிக்க பாடல்களைப் பாடத் தொடங்கினார். கல்வி கற்பதில் நாட்டம் கொள்ளாது கடவுளைக் கரண்பதிலே கருத்தைச் செலுத்தினார். தனி அறை ஒழுங்கு செய்து கவரின் கண் ஒரு கண்ணுடியை மாட்டி அல்லும் பகலும் அதற்குப் பூசை செய்து வந்தார். கண்ணையும் கருத்தையும் கண்ணுடியில் பதித்து கலியுக வரதனும் குந்தனின் எழில் மிகு திருவுருவையே எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருந்தார் சில நிமிடங்கள் கழிந்தன. ஆறுமுகக் கடவுளின் அழகிய உருவத்தை அக்கண்ணுடியில் கண்டதும் ஆணந்தம் பொங்க அப்பெருமானின் அருட்பண்பைப் போற்றி,

“சீர் கொண்ட தெய்வ வதனங்கள் ஆறும் திகழ் கடப்பத் தார் கொண்ட பண்ணிருதோன்களும் தாமரைத் தாள்களும் ஓர்கூர் கொண்ட வேலும் மயிலும் நற்கொழிக் கொடியும் அருட்கார் கொண்ட வன்மைத் தணிகாசலமும் என்கண்ணுற்றதே” என்று துதிக்கலானார். அன்று முதல் பக்திச் சுவை சொட்டும் பாடல் களைப் பாடுவதும், அறிவுரைகளை மக்களுக்கு வாரி வழங்குவதுமே

தமது பெரும் பணியாகக் கொண்டார். தமது இன்சொல்லால், அன்பார் மனத்தில் எல்லாம் இடம் தேடிக் கொண்ட அடிகளார், ஆவ் காங்குச் சென்று உரை நினழ்த்துவர். பிறருக்குத் தொண்டு புரிவதையே தமது வாழ்வின் இலட்சியமாகக் கொண்டார். உலகம் முழுவதும் வியாபித்திருப்பவனும் அன்பே சொருபமானவனும் நித்தியழியிழும் இன்பழுமான இறைவனை-உலகிலுள்ள சகலருக்கும் ஒரேதந்தையாகிய இறைவனை சகலஜீவராசிகளிடத்தும் கண்டு. சகலஜீவராசிகளிடத்தும் அவனை நேர்சித்து. சகல ஜீவராசிகளிடத்தும் அவனுக்குப் பணி செய்வதை வாழ்வின் குறிக்கோள் என்பதுவள்ளாரின் சொன்னை.

‘அப்பா நான் வேண்டுதல் கேட்டதறுன் புரிதல் வேண்டும். ஆரு

‘கோடையிலே இளைப்பாறிக் கொள்ளும்வகை கிடைத்துகினிர் தருவே, தருநிழிலே நிழல் கனிந்த கனியே ஓடையிலே ஊறுகின்ற தீஞ்சுவைத் தண்ணீரே உகந்த தண்ணீரைட மலர்ந்த சுகந்த மணமலரே மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லிய பூங்காற்றே மென்காற்றில் விளைக்கமே சுகத்திலுறும் பயனே ஆடையிலே எனை மணந்த மணவாளா பொதுவில் ஆடுகின்ற அரசே என் அலங்கல் அணிந்தருளே’

என்னும் பாடலைப் பாடி பாவசமடையாதவரும் உள்ளேரோ. இன்சுவை மிக்க இத்தகைய பாடல்களே இராமலிங்க அடிகளாரது அருட்பாவில் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘நலி தரு சிறிய தெய்வமென் றையே
நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதா ஆடு பன்றி குக்குடங்கள்
பலிக்கடா முதலிய வுயிரைப்
பொலிவுறக் கொண்டே போகவுங்கண்டே
புந்தி நொந்துள நடுக்குற்றேன்
கலியுறு சிறிய தெய்வ வெங்கோயில்
கண்ட காலத்திலும் பயந்தேன்’.

யிர் கட்கெல்லாம் நான் அன்புசெயல் வேண்டும் என்னும் அடிகள் அவரது உள்ளத்தைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.

அடிகளார் பாடல்கள் ஆறுதிருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டு அருட்பா என வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. கல் மனத்தையும் கரையச் செய்யும் ஆற்றல் படைத்த அவரது அருட்பாக்கள் பிறவிப்பெருங்கடலைக் கடக்கத் துணைசெய்ய வல்லன, மாச படி ந் தமனத்தைத் தூய்மையாக்கும் சக்திபெற்றன. பொய் களவு. காமம் கோபம், புறங்கூறுதல் முதலியதீய குணங்களை அகற்றும் ஆற்றல் அருட்பாவிற்கு நிரம்ப உண்டு. சொற்க்கவை, பொருட்சவை நிறைந்து கற்குந்தோறும் இன்பம் பயப்பன.

அன்பே சொருபமான ஆண்டவன் பெயரால் உயிர்க்கொலை புரியும் மக்களைக்கண்டு மனங்கலங்கீய அடிகளார்து உள்ளத்தின் தன்மையைக் கீழ்வரும் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

'துண்ணனக் கொடியோர் பிறவுயிர் கொல்லத்
 தொடங்கிய போதெலாம் பயந்தேன்
 கண்ணினால் ஜீயேர பிறவுயிர் பதைக்கக்
 கண்ட காலத்திலும் பதைத்தேன்
 மண்ணி வில் வையும் தூண்டிலும் கண்ணி
 வகைகளும் கண்டபோ தெல்லாம்
 என்னி என் உள்ளாம் நடுங்கிய நடுக்கம்
 எந்தை நின் திருவளம் அறியும்'

பொருள் ஆழம் படைத்த மனு
 முறை கண்ட வாசகம்' என்னும்
 நூல் அவரது சிறந்து உரை நடைக்கு
 ஓர் எடுத்துக்கூட்டு. அருஞ்செயல்
 பல புரிந்த அடிகளார் இறந்தும்
 இறவாப் புகழ்பெற்று நம்மிடையே
 இன்றும் வாழ்கின்றார். என்றும்
 வாழ்வார்.

உலகில் இந்நாளில் எப்பக்கம்
 நோக்கினும் புரட்சிகளும், கோச
 மான கொலைகளும் தாண்டவமாடு
 தலைக் காணலாம். சாதி, மதப்
 போர்களும், வீணவாதங்களும் பல்
 வேறு கட்சிகளும் இன்ன பிறவும்
 உலக அமைதியைப் பாழாக்குவ
 தோடு அமையாது மனித சக்தியை
 யும் விழைக்குகின்றன. ஒன்றுகூடி
 ஒரு குடும்பமாக வாழுவேண்டிய
 மனித சமுதாயத்தில் அதேகம் சாதி
 கள். உலகில் சிதோஷ்ண நிலைமை
 முதலிய மாறுபாடுகளினால் மக்கள்
 வர்க்கத்தினர் எல்லோரும் ஒரே
 நிறத்தவர்களாக இல்லை. அப்படி
 இருந்தபோதிலும் நிற வேற்றுமை
 யைக் கொண்டு மனித சமுதாயத்
 தில் பிரிவினையை உண்டுபண்ணு
 வது பேதைமை. 'எல்லோரும் ஓர்
 குலம்; எல்லோரும் ஓர் இனம்'
 என்ற மனப்பான்மை மக்களிடையே
 நன்கு பரவுதல் வேண்டும். சுத்த
 சன்மார்க்க நன்னெறி என்னும்

அன்பு நெறியே உலகில் நிரந்தர
 சமாதானத்தையும் கோதரத்துவத்
 தையும் இன்பத்தையும் நிறைவை
 யும் என்றும் நிலவுச்செய்யும் இந்த
 சீரிய நெறி ஒன்று தான் இவ்வுலகில்
 வரமும் பல்வேறு நாட்டினரும்,
 பல்வேறு மொழியினரும் ஏற்றுக்
 கொள்ளத்தக்கது பரிசுத்த தன்மை
 வாய்ந்தது.

மேற்கூறிய அன்பு வழியை
 வற்புறுத்தி ய பெரியார்களுள்
 அடிகளார் சிறந்து விளங்கினார்.
 மக்களுடைய மனத்தை அன்பு வழி
 யில் செலுத்தும் அருந்பணிக்குத்
 தம் வாழ்வையே அர்ப்பணித்தார்.
 கஸ் நெஞ்சையும் கரையச் செய்யும்
 அருட்பாக்கனை அழித்தினுமினிய
 இன்றுத் தமிழில் அள்ளிச் சொறிந்
 தும், தமது அன்பு கணிந்த பேச்சி
 னால் உறங்கிக் கிடந்த நம் சமுதா
 யத்தைத் தட்டியெழுப்பியும் சுத்த
 சன்மார்க்க நன்னெறி என்னும்
 இல்ல சியப்பாதையில் செல்லுவதற்
 குப் பெரிதும் துணைபுரிந்தார். அரு
 வௌனும் வழங்குவள் ஆண்ட
 வளை அங்பால் காலாஸம்' என்ற
 பேருண்மையை அகிலத் துக்கு
 உணர்த்தினார்.

அடிகளாரின் சமரச சன்மார்க்க
 போதனைகள் சகல மதத்தினரும்
 நாட்டினரும், மொழியினரும் ஏற்றுக்
 கொள்ளத்தக்கவை. இந்த நன்
 னெறி உலகெங்கும் பரவுவேண்டும்.
 அப்போதுதான் இவ்வுலகில் நிரந்தர
 சமாதானமும், நிறைவும், இன்பமும்
 நிலைபெற்று விளங்கும். ✎

உடல்!

தாங்கள்க்கூடு

க. இராமநாதன், கழிபுரம்,

கே: முது தமிழ்ப் புலவர் நல்ல தமிழ் அவர்களை ஈழத் தமிழகம் மறந்துவிட்டதோ?

ப: ஆமாம், மறந்துதான் விட்டது! 1896ல் பிறந்தது 1951ல் மறைந்த அப்பெரியார் இயற்றிய தமிழ்த் தொண்டு சிறப்பாகக் குறிப் பிடக் கூடியது. ஆனால் நன்றியற்ற நாம் அத் தமிழ்ப் பெரியாரை மறந்துவிட்டோம். அவரை மட்டுமல்ல முனைந்திரம் சதாசிவ ஜயரா மறந்து விட்டோம்; ம வே. தி. சம்பந்தனை மறந்துவிட்டோம். ஆ முத்துத்தம் பிப்பிள்ளையை மறந்து விட்டோம். "ஆழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்" என்றென்று நால் இருக்கின்றதால் வா? இதைப்போல், அண்மையிற்காலமான தமிழ்ப் பெரியார்களின் வரலாற்றையும் எழுதி வெளியிட வேண்டும்.

ச. கந்தசாமி, தெல்லிப்பளை.

கே: இருதயத்தில் நோய் பீடித் தால், இறக்கவேண்டியதுதானு?

ப: இல்லையே! இருதய நேரையத் தீர்க்கப் புதிய புதிய மருந்துகளும் புதிய புதிய சிகிச்சை முறைகளும் இருக்கின்றனவே! இருதயத்தை அகற்றி வீட்டுப் பிளாஸ்டிக்கினால் இருதயம் செய்து மனிதனை உயிர் வாழ வைக்கும் முயற்சிகூட இப்போது ஓரளவு வெற்றியளித்து வருகின்றது.

அமெரிக்காவிலேயுள்ள டெக்காஸ் மருத்துவ நிலையத்தில் டாக்டர் மைக்கல் பக்கே என்பவர் 65 வயதான ஒரு நோயாளியின் இருதயத்தை அகற்றிவிட்டு பிளாஸ்டிக் இருதயத்தைப் பொருத்தினார். ஆறு தாட்கள் வரை அந்த நோயாளி உயிருனிருந்தார்!

நா. குரைத்தினாம், புங்குடுதீவு.

கே: இருவரை நான் என் உயிராகக் கருதுகின்றேன். ஒருவர் என் அண்ணார்; மற்றவர் என் நண்பன். ஆனால் இதைக் கண்டு வேறு சிலர் பொருமை கொள்கின்றார்களே!

: தங்களின் பரசுமும் நேசமும் உண்மையாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கும்வரை பொருமைப் படுவோடைப் பற்றித் தாங்கள் கவலைப் படத் தேவையில்லை.

உ. தர்மவிங்கம், யாழ்ப்பாணம்.

கே: இனத் துவேஷத்தை நாட்டில் உண்டாக்கும் வீட்மிக்களைப் பற்றி யாது கருதுகின்றீர்கள்?

ப: உடலை வீற்று வயிற்றை வளர்க்கும் விபசாரிகளைவிடக் கீழானவர்கள் அவர்கள்!

ஐ. முருகையா, குராவத்தை.

கே: காலஞ்சென்ற பராதப் பிரதமர் சாஸ்திரியைப் பற்றிக் கூறுங்கள்?

ப: நேருஜி 18 ஆண்டுகள் பிரதமராக இருந்து ஈட்டிய பெயரையும் புகழையும் 18 மாதங்களில்

கட்டியவர் சாஸ்திரி, 'நாமார்க்கும் குடியல்லேம், நமனை அஞ்சேய' என்ற இந்தியப் பண்பின் சரியான பிரதிநிதியாகத் திகழ்ந்தவர். அவர் நன்கூட்டப்பட்டே மரணமானும் என்ற ஒரு வதந்தி சில இடங்களிற் பரவிவருகின்றது. அது உண்மையா, அல்லவா என்பது எனக்குத் தெரியாது.

வே. நிலை நாதன், மட்டுவில்.

கே: திரு. க. நா. ச. அவர்களிடமிருந்து பாராட்டுப் பெற்ற தமிழ்ப் படைப்புகள் ஏதாவது இருக்கின்றனவா?

ப: இருக்கின்றனவே! ஆனால் அவற்றை எழுதியவர் யார் தெரியுமா? சாக்ஷாத் க. நா. ச. தான்! ஆனாந்தன், கந்தரோடை.

கே: தற்போதைய தேசிய அரசாங்கத்தில் இன்னும் இரண்டு தமிழர்களுக்கு மந்திரிப் பதவி கிடைக்கப் போகின்றதாமே. உண்மையா?

ப: அரசியலுகில் இத்தகைய ஆதாரமற்ற வதந்திகள் அடிக்கடி எழுவது அசாதாரணமானதல்ல!

க. இரத்தநாசிங்கம், கிளிநொச்சி.

கே: மறைந்த கவிஞர் "பரமஹம்ஸதாசன்" அவர்களைப் பற்றி ஈழத்துக் கவிஞர்கள் ஓன்றுமே எழுதாதது அக்கிரமம் என்றும். தாயகம் சென்ற கவிஞருக்குச் "சுதந்திரன்" மூலமாக வாழ்த்துக்கவிபாடி வழியனுப்பி வைத்த "மஹாகவி" கூட மௌனமாக இருந்தது அதை விடப் பெருத்த அக்கிரமம் என்றும் கூறுகின்றார் ஓர் எழுத்தாள அன்பர், நீங்கள் என்ன சொல்கின்றீர்கள்?

ப: தமது கதை, கவிதை வெளி வந்தாற்றுன் பத்திரிகைகளை வாங்கு

கின்ற— தமது படைப்புகளை ஹட்டுமே படிக்கின்ற நம் நாட்டு எழுத்தாளர்களும், கவிஞர் களும், சுக எழுத்தாளர் ஒரு வரைப் புகழ்ந்து போற்றுவதற்கு முன்வருவர்கள் என எதிர்பார்க்கின்றீர்களா? 'மஹாகவி' விதிவிலக்காக விளக்குவதனற்றுன். அவர்கவிபாடி வழியனுப்பி வைத்தார்!

உ. சுப்பிரமணியம், யாழ்ப்பாளைம்.

கே: இலங்கை முன்னை நாள் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோடுக்கும் இப்போதைய இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்திக்குமிடையிலுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் என்ன?

ப: இருவருமே விதவைகள். அப்பாவின் மதியிலிருந்து அரசியல் அரிச்சவடி கற்றவர் இந்திரா. கவையன் இருந்தபோது, அடுப்படியிலிருந்து 'அரிசியல்' கற்றுக் கொண்டவர் ஸ்ரீமாவோ. இந்திராவின் பேச்சில் காந்தி, நேரு சாஸ்திரி, காமராஜர், போன்றவர்களின் குரலைத் தெளிவாகக் கேட்கின்றோம். ஆனால் ஸ்ரீமாவோவின் பேச்சில் நாய். நரி, கழுத எருமை போன்றவற்றின் 'கத்தல்களை' அல்லவாதன்ருக்க கேட்டோம்!

ச. சிறீஸ்கந்தராசா, சித்தங்கேணி.

கே: இருவர் ஒருவரை பொருவர் நன்றாகக் கூதலித்தார்கள். பெண்ணின் தகப்பனுர் ஆண்சிளையைத் தண்டித்தார். இதனால் என்ன நடைபெறும்?

ப: இருவரும் 'அடி'யோடு காதலை மறந்துவிடுவார்கள் என நினைக்கின்றீர்களா? காதல் மாதர்க்கடைகளைப் பணியிலே காற்றில் ஏறியவ் விளைபையுஞ் சாடத் தயாராயிருக்கும் காதலர்க்கு இந்த 'அடி'தான் பிரமா

செ. மஸ்லிகா, நுக்காடை.

கே: சிங்களப் படங்களைத் தமிழில் 'டப்' செய்து வெளியிட்டால், இந்தியாவிலும் ஒடுமல்லவா? அதனால் வெளிநாட்டுச் செலாவணி கிடைக்குமல்லவா?

ப: தாங்கள் சிங்களப்படங்களைப் பார்ப்பதில்லைப் போலத் தெரி கிறதே! பெரும்பாலான சிங்களப் படங்கள் தமிழ்ப் படங்களின் தழுவல்களே! பார்த்த படங்களையே மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கத் தமிழ்நாட்டு ரசிகர்கள் பைத்தியக் காரர்களால்லவே!

ஆ. சொந்தபாராசன், மருதாணை.

கே: எம். ஜி. ஆர். எல்லாருக்கும் உதவி செய்வாரெனச் சொல்கின்றார்களே, எனக்கு ஓர் உதவி செய்வாரா? அவருடன் சேர்ந்து ஒரு படத்தில் நடிப்பதற்கு ஆசைப்படுகிறேன் என்னிடம் நடிப்புத்திறமை இருக்கிறது! அவருக்கு எழுதினால் பதிலளிப்பாரா?

ப: எம். ஜி ஆர். நல்லவர்தான்; மற்றையோருக்கு உதவி செய்யும் சுபாவமுள்ளவர்தான். ஆனால் தங்களைப் போன்ற இளைஞர் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் இருக்கின்றார்களே! 'பத்தாயிரம் பேரைக் கொண்ற பார்த்திபன்' என்று ஒரு படமெடுத்தால், தாங்கள் அந்தப் பத்தாயிரத்தில் ஒருவராக நடிக்கலாம்!

க. வையாடுரி, அட்டன்.

கே: ஈழத்து இலக்கிய உலகில் இப்போது மந்தமான நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என்று கருதுகின்றேன். தாங்கள்...?

ப: அதை ஓரளவு ஒப்புக்கொள்கின்றேன். என்ன காரணத்தினாலோ ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் சேர்ந்து போய்விட்டார்கள். ஆனால் எஸ் பொன்னுத்துரை, சீராக்கன். அண்ணல் ஆகியோர் கறுசறுப்பாகவும் கவையாகவும் எழுதிக் குவிக்கின்றார்களே!

க. உமராணி, மட்டக்களப்பு.

கே: ஈழத்து ஜெயகாந்தன் யார்என்று கறுவீர்களா?

ப: இங்குள்ள எந்த எழுத்தாளரும் அப்படியொரு புனை பெயரைச் சூடிக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லையே!

அ. இராஜலட்சுமி, கோப்பாய்

கே: இலங்கையில் அதிக பத்திரிகைகளை வெளியிடுவார்கள் யார்?

ப: கொழும்பிலுள்ள ஒண்ணேனுக்கப்பனியர்தான் அதிகமான பத்திரிகைகளை வெளியிடுகின்றார்கள். தவச, ரிவிசர, சவச, விசித்ர, திகிரி, இரநம், பூநி, கீதாஞ்சலி, சித்ரகதா ராதா, சன், வீக் என்ட் சன், செவில்ல, ரஸகதா ஆகிய பதினாறு பத்திரிகைகளையும் வெளியிட்டு வரும் இவர்கள் ஆடி மாதத்திலிருந்து "தினபதி" என்ற தினசரியையும் "சிந்தாமணி" என்ற வார இதழையும் வெளியிடப் போகின்றார்களாம்!

கே: "காந்தீயம்" என்ற பத்திரிகை இப்போது வெளியாகின்றதா?

ப: ஆமாம்! அகில இலங்கைக்காந்தீய சேவா சங்கத்தின் திங்கள் வெளியீடுதான் "காந்தீயம்". தட்டச்சில் தயாரிக்கப்படும் இவ்விதமையும் பார்க்க விரும்பினால் அ.இ.கா. சேவா சங்கம் (கொழும்புக் கிளை) 120, அல்ஸ்டன் இடம், கொழும்பு-2

என்ற முகவரிக்கு எழுதுங்கள்.

த. நாகரசன், கண்டி.

கே: இப்போதைய தமிழ் மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் வேலையில் வாத திண்டாட்டத்திற் சிக்கப்போகின்றார்களோ, இதைத் தடுக்கவழியில்லையா?

ப: ஒரேயொரு ஷழிதானுண்டு! சினிமா பார்ப்பதை ஒரு தொழிலாக அரசாங்கம் ஆக்கவேண்டும். அதற்குச் சம்பளம், அவன்ஸ் பென்ஷன் நிதி - எல்லாம் வகுக்க வேண்டும், மாணவர்கள் கஸ்லூரியிலிருந்து வெளியேறியதும் இந்த உத்தியோகம் அவர்களுக்கு உடனே கிடைத்துவிடும்! ஏனெனில், இப்படியொரு பதவி இருந்தால், அதிற்

சேர்ந்து கொள்வதற்கு எவ்வளவு கடினமான திபந்தனைகள் விதித்தாலும், நமது மாணவர்கள் அநரயாசமாக அவற்றை நிறைவேற்றி விட்டு இப்பதவியில் அமர்ந்துவிட வார்கள்! நமது மாணவர்களிடம் தகுதியும் திறமையும் இருப்பதை இந்நாட்டு ஆசிரியர்கள் அனைவரும் ஏகமனதாக ஒப்புக்கொள்வார்களே!

தாண்டவக்ஞோள்

மே/கலைச்செல்வி
20, ஸ்டாண்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பாலின் வெண்மையும்

பளிங்கின் தூய்மையும்

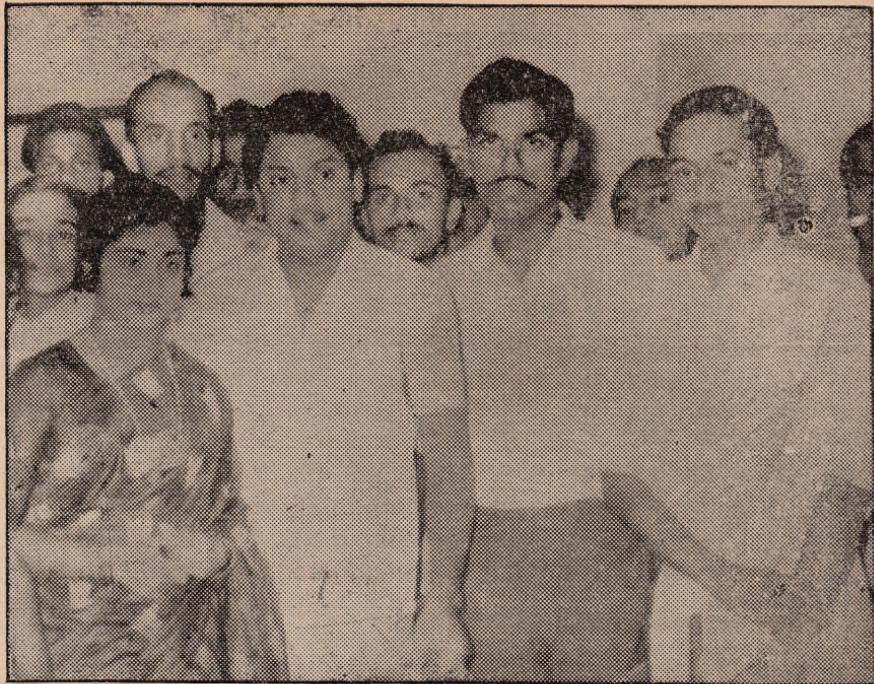
உடையின் புதுமையும்

நிறைந்த

ஆடைகளை அணியுங்கள்!

மில்க்கவற் சோப் உபயோகியுங்கள்

இலகுவில் அழுக்கை நீக்கும் மலிவான சோப்!

படவிளக்கம்: எஸ். எஸ். ஆர், விஜயகுமாரி தம்பதிகள் 'கலைச்செல்லி'க்குப் பேட்டியளித்தபோது எம். கே. ராஜா, சிவசப்பிரமணிய சர்மா ஆகியோருடன் காணப்படுகின்றனர்

இலட்சியம் பேட்டி

★ எம். கே. ராஜா ★

இலங்கை வந்திருந்த இலட்சிய நடிகர் எஸ். எஸ். இராஜேந்திரன் திருமதி விஜயகுமாரி முதலி யோருக்கு யாழ்மக்கள் மகத்தான வரவேற்பளித்தார்கள். அதைக் குறிப்பிடும் போது 'அன்பு நிறைந்த வாவேற்பு! எம்மைத் திக்கு முக்காடச் செய்கிறது, என்றார்கள். இது உண்மைதான் என்பதை கலை ஞர்கள் நடாத்திய கண்ணகி வில்லுப் பாட்டு நிகழ்ச்சியில் கொட்டும் மாரியையும் பொருட்டுத்தாது கலந்து கொண்ட ரசிகர் கூட்டமே நிறுபித்தது. திருமதி விஜயகுமாரி

இதைப்பற்றிச் சொல்லும் போது 'சமூத்து ரசிகப் பெருமக்களை நினைத்தால் ஒரு அயல் நாட்டில் இருக்குமாப்போன்ற உணர்வே எங்களுக்குத் தோற்றவில்லை. மிக மிக நெருங்கிய ஒரு உறவினர் வீட்டில் கொண்டாடி மசிழ்வதைப் போலவே இருக்கின்றது' என்றார்.

நம் நாட்டு ரசிகர்கள் எஸ். எஸ். ஆர். தம்பதிகளை எவ்வளவு உற்சாகத்தோடு வர வேற்ற ரூர்களென்றால், யாழ் ராஜா படமானிகை மேடையில் இருங்கும் காட்சியளித்தபோது தியேட்டரின் தெரு

வோர மதிலீ'யே பெயர்த்துவிட விட்டார்கள்! உற்சாகமான வரவேற் புத்தான்.

அவர்களை இத்தனை அருமையாக வரவேற்பதன் காரணம் அவர்கள் வெறும் நடிகர்கள் என்பதனுல்ல; ஒரு அறிவுப் பாச்சறையைச் சேர்ந்தவர்கள், அறிஞரின் அரவணையில் வளர்ந்தவர்கள், தமிழ்நித்தவர்கள், தமிழ்பால் பற்றுள்ளவர்கள் என்பதனுல்த்தான்.

இத்தனைச் சிறப்புமிக்க கலைஞர்களை வரவேற்பதிலும் கொரவிப்பதிலும் “கலைச்செல்லி”க்கு என்றும் தனிப் பற்றும், உரிமையும் உண்டல்லவா?

தம்பதிகளிருவரும் பேட்டி தருமுன்னர் பத்திரிகையாளர் மத்தியில் நடிகமணி தாராயணசாமி மிக அந்தியோன்னியமாக அளவளாவிக் கொண்டிருந்தார். அவர் பழகும் பண்பும் சரளமான பேச்கம், என்னை ஈர்க்கின்றன. என்னிடமிருந்த கலைச்செல்லி’ பிரதிகளையெல்லாம் ஆர்வத்தோடு வாங்கிப் பார்க்கின்றார். ஒரு இதழிலிருந்து ‘தென் னித்தியாவும் தொல்லிலங்கையும்’ என்ற (தொடர்) கட்டுரையைப் பார்த்துவிட்டு ஆர்வத்தோடு அந்தக் கட்டுரையின் ஏணைய பிரதிகளையும் எடுக்க முடியுமா எனக் கேட்டுத் தமது முகவரியையும் தருகிறார், அவற்றை தவறாது அனுப்பச் சொல்லி நடிகமணி அவர்கள் ‘கலைஞர், நடிகர் மாத்திரமல்ல இலக்கிய ஆர்வமுள்ளவரும் கூட!

எஸ். எஸ். ஆருட், வீஜயகுமாரியும் பேட்டிதர வந்தமர்ந்தார்கள்.

இருவரையும் கண்டபோது இருவரும் காதல் திருமணம் செய்து கொண்டது ஞாபகம் வருகிறது. இவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் கண்டபோது காதலிக்காதிருந்தால் தான் நாம் ஆச்சரியப்பட்டி ருக்கவேண்டும். ஆமாம்!

பல பத்திரிகைகள் மேசைமீது நிறைந்து கிடக்கின்றன. ஆனால் விஜயகுமாரி ஆர்வத்தோடு கலைச்செல்வியைத்தான் முதலில் எடுக்கின்றார், அவ்விதம் ஈழத்து பிரபல ஓவியர் வி. கே. (வி. காகவிங்கம்) யின் அழகான ஒரு நடராஜப்பெருமானின் அட்டைப் படத்தைக் கொண்டது. ‘வீஜி’யின் இச் செய்கையே ஒரு நல்ல கேள்விக்குரிய அழகான பதிலாயமைந்ததைப் போலிருக்கிறது.

நடிகமணியவர்கள் பத்திரிகையாளர்க்கும் யாழ் ரஷார்க்கான்க்கும் நன்றி தெரிவித்து தங்கள் பிரயாணத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாக உரைநிகழ்த்தியின் பேட்டி தொடங்குகிறது. தேன் முழுயும் தென் நாட்டுத் தீந்தமிழில் பதிலளிக்கிறார் எஸ். எஸ். ஆர்.

கே: நீங்கள் விரும்பிப் படிக்கும் பத்திரிகைகளைவை?

ப: எல்லாம்தான்! ‘காஞ்சி’ ‘முரசொலி,’ ‘நம்தாடு’ ‘என்றால் வரிக்குவரி’ வாசிப்பேன்.

கே: “தீபம்” பார்ப்பதுண்டா, சினிமா பற்றியும் நல்ல பல கருத்துக்கள் வருகின்றனவே?

ப: .....

கே: ஜெயகாந்தனைப் பற்றியும், அவரது ‘உன்னைப்போல் ஒருங்கள்

பற்றியும் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: அவருடன் பழகும், வாய்ப்பு கிட்ட வில்லை.

அவரின் படத்தையே நான் பார்க்கவில்லை அது அதிக நாட்கள் ஓடவழில்லை.

(ஒரு 'மாதிரி' சிரிக்கிறார்)

கே: உண்ணீப்போல் ஒருவன் ஓடாததற்குக் காரணம் என்னவர் மிருக்கவராம்.

ப: 'அது' உங்களுக்கே தெரிந்திருக்கவேண்டும்.

கே: ஒரு படத்தில் 'தாம்' என்பது என்ன?

ப: கதை, கலை நுணுக்கம் என்பனதான் பொதுமக்களுக்குப் பிடித் திருக்கிறதென்பதுசூடு'தாம்'து, னே. பரிசு பெறுவதால் 'தாம்' வந்து விடுமா என்ன?

கே: நல்லெல்லாமுக்கம் உண்மை நேர்மை, தேசுபக்தி முதலியவற்றைப் போதிக்கும் 'அப்பட்டமான', குழந்தைப் படங்களை டுப்பதற்கு நிங்கள் முயற்சித்தாலென்ன?

ப: அப்படியான படங்களை டுப்பதற்கு அரசாங்க உதவி வேண்டும். நட்டமேற்பட்டால் அதிற் பாதியை அரசாம் கமக்க வேண்டும். தனிமனிதனை இவற்றைச் சாதிப்பது கஷ்டம். அத்துடன் இப்படியான படங்களை டுப்பதற்கு அசாத்தியத் துணிச்சலும் தேவை.

கே: கலைஞருக்கு அசியல் கூடாது' என்ற கோஷம் வரக்காரணமென்ன?

ப: பொருமை, பயம், அதிர்ச்சி தான். கலைஞருக்குக் கூடும் ஜனத்திரளைக் கண்டு நிகழும் பயப்படுகிறார்கள் மற்றவர்கள்.

கே: கலைஞருக்கு அசியல் அவசியம் தேவை என்கிறீர்கள்....?

ப: ஆமாம்! என்னிடம் வரி கேட்கிறார்களோ, 'என்? எதற்கு' என நான் கேட்கலாமல்லவா? இதுதான் அசியல். நான் வரி செலுத்தும்போது எனக்கென ஒரு கட்சியும் இருக்கத்தானே வேண்டும். பிறகெப்படி கலைஞருக்கு அசியல் கூடாது என்பது?

கே: எங்கள் நாட்டுக் கலைஞர்களை உங்களுக்குத் தெரியுமா?

ப: அறிந்து கொள்ளக்கூடிய ஏந்தர்ப்பம் வராய்க்கவில்லை.

கே: வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிக்கு 'கண்ணகி'யைத் தேர்ந்தெட்டுக்கக்காரணமென்ன?

ப: அது தமிழனுக்கும் தமிழிலக்கியத்துக்கும், பொருத்தமானது. அவ்வளவே! (இராமாயணம்போன்ற வற்றிலுள்ள நிகழ்ச்சிகளைவைத்தும் வில்லுப்பாட்டு நடாத்தினாலென்ன என்றதற்கு 'நடத்தமாட்டேன். அது அறிவுக்குகந்த கதையல்ல' எனக்கணீரிடக் கூறுகிறார்)

கே: பேச்சு, நாடகம், என்பவற்றைவிட வில்லுப்பாட்டினால் அதிகமாக ஏதாவது சாதிக்க இயலுமென நினைக்கின்றீர்களா?

ப: அப்படியென்றுமில்லை. நாடகத்திற்கென்றால் பெரிய குழுவே வரவேண்டும், அதற்கு செலவு அதிகம். இதற்கு அப்படி இல்லையே, குறைந்த செலவில் நல்லதோர்களை நிகழ்ச்சி நடத்த முடிகிறது.

கே: பத்து வருடங்களின் பின் அதாவது இன்னமும் இரண்டு

பத்திரிகாலயத்தில் அவசரமாக நுழைந்த எழுத்தாளர் ஆசியிரிடம் ஒரு சட்டுக்காகிதங்களை நீட்டினார்.

ஆசிரியர்: என்ன சார் பாதிக் கதைதானே எழுதியிருக்கிறீர்கள்?

எழுத்தாளர்: எனக்கு அவசரந் தேவை, பத்து ரூபா வேண்டாம் ஒரு ஐந்துரூபா கொடுங்கள் போதும்.

தேர்தல்கள் வந்துபோனபின் தமிழகத்தின் நிலை எப்படியிருக்கும்?

ப: நல்ல கேள்வி! பிடித்தமான கேள்வி. மனிக்கணக்கில் இதைப் பற்றிப் பேசுவேன். ஆனால் “அரசியல்” என்ற காரணம் தடைப்போடு கிறதே,

கே: சட்டசபையில் நீங்கள் பேசிய சுவையான பேச்சு எது?

ப: இங்கும் அரசியல்தான் குறுக்கிடுகிறது

கே: சரி! பஸ்கலைக்கழக துணை வேந்தாக தெ. பொ. மீ. நியமனம் பற்றி ‘கழகம்’ என்ன கருதுகிறது?

ப: மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறது.

எத்தனையோ கேள்விகளுக்கெல்லாம் ‘அரசியல்’ காரணமாக கருத்துத் தெரிவிக்க இயலாதிருக்கிறதேயென மிகவும் மனம் நொந்தார் எஸ். எஸ். ஆர். எதிர்காலத்தில் அவருக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அண்ணு இல்லாமல் நானில்லை,

தி. மு. க. இல்லாமல் வாழ்வில்லை என்று பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ளும் எஸ் எஸ். ஆர் தனது தேர்தல் வெற்றிகூட எனக்காகவோ கலைஞர் என்பதற்காகவோ கிடைத்த வெற்றியல்ல, அது எங்கள் தி. மு. கழகத்தின் வெற்றி என்கிறோர்.

‘தமிழ் நடிகைகள் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் எதிர்காலம் எப்படியிருக்கும்?’ மேற்கூற்றிய நடிகைக்கும் தமிழக நடிகைக்கும் என்று வேறுபாடுகளான்ன?’ என்று விஜி. யிடம் கேட்டதற்கு அவர் தன் கணவரைச் ‘சரண்டி’ விடுகிறார். அங்கே துணி சொற்பம் இங்கே கொஞ்சம் அதிகம் என்கிறார் எஸ் எஸ். (ஆனால் இந்த பதிலுக்காக வேலை மினக்கெட்டு இப்படியிராரு கேள்வியை நான் கேட்கவில்லை.)

மிகச் சாளமாகப் பழகும் இருவிடமும் கழகத்தின் கவர்ச்சி நிரம்பித் ததும்புகிறது. கடைசியாக இருவரும் ‘கலைச்செல்வி’ வாசகர்களுக்கு தங்கள் நன்றியைச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள், ‘அறிஞர் அண்ணு கூறுவதைப்போல நாமிருக்கும் நாடு நமது என்று வாழுங்கள். தாயக்கலைஞர்களை வரவேற்று உங்கள் கலைஞர்களையும் தமிழகத்திற்கு அனுப்பி இரு நாடுகளினதும் சௌ ஐண்ய உற்றவ மேலும் பலப்படுத் துங்கள்’ —என்று.

ஒரு தேசத்தின் கலைஞர்கள் பிறிதொரு தேசத்திற்கு வரும் போது இருதேச நட்புறவும் பலப்படத்தான் செய்கிறது. இப்போதெல்லாம் கோடம்பாக்கம் ஈழத்திலிருப்பதைப் போலிருக்கிறதன்றே!

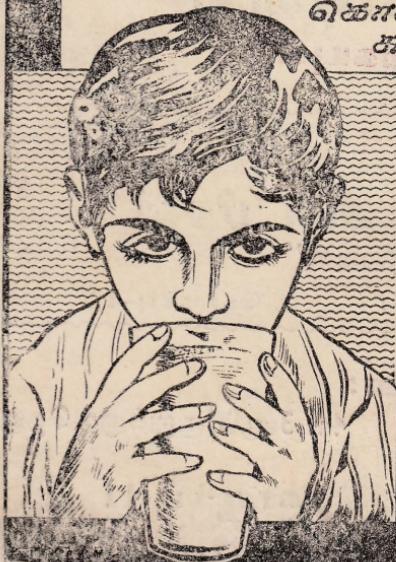

ஸெப்புமார்க் ஸ்பிபஷல்

பானங்குளையே
அருந்துவிவரின்!

நவீன டியங்க்ரங்கன்னால் விழை
உயர்ந்த மூலப் பொகுட்களைக்
தெரிவிடு சுகாதாஸ் முறையில்
சுத்தமாகத் தயார்த்தது.

போன் 372

தந்தி: ESVES

கல்கி பிடி - 786-கல்கி பிடி

“கேபாலா!”

“ஏன் வாய்?”

“எங்கே போரும்?”

“கடைக்கும் போறேன்.”

“ஏன் போரும்?”

“மிடி வாங்க.”

“என்ன மிடி?”

“கல்கி பிடி!”

குணத்திலும் தாத்திலும் சூன்றுப் புகற்பெற்ற

786. கல்கி பிடி களை

என்றும் புகையுங்கள்

தேவைக்கு:

சி. சின்னத்துறை அன் பிறதர்

“கல்கி ஹவுஸ்”

79, மெஸஞ்சர் வீதி, : கொழும்பு-12

கிளை:

39, கே. கே. எஸ். வீதி,	{	44, 3ஆம் குறுக்குத் தெரு
யாற்பாணம்.	{	கொழும்பு-11